

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 33

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 2 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Presa de possessió de la nova diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster. 1467

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2956/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi energètic. 1467

2) RGE núm. 2964/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat jurídica. 1467

3) RGE núm. 2962/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de les mesures econòmiques anunciades. 1469

4) RGE núm. 3135/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Sa Ràpita-Es Trenc. 1470

5) RGE núm. 2953/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment del sistema sanitari. 1471

- 6) RGE núm. 2952/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació plurilingüe. 1472
- 7) RGE núm. 2958/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a l'Agència de Turisme de les Illes Balears. 1473
- 8) RGE núm. 2961/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluitar contra l'atur. 1474
- 9) RGE núm. 2955/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació de l'activitat comercial. 1475
- 10) RGE núm. 3131/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous retalls. 1475
- 11) RGE núm. 2959/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament sense fiscalitzar al SOIB. 1477
- 12) RGE núm. 2957/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accés als habitatges de lloguer. 1477
- 13) RGE núm. 2963/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament per prestacions sanitàries. 1478
- 14) RGE núm. 2951/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria interna dels funcionaris de la comunitat autònoma. 1479
- 15) RGE núm. 2960/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament d'embarcacions en els ports de la comunitat autònoma. 1480
- 16) RGE núm. 2954/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sostenibilitat dels serveis sanitaris. 1481
- 17) RGE núm. 2950/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a viatge a Suïssa. 1482
- 18) RGE núm. 2966/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ciutadans al carrer per frenar les polítiques del Govern. 1483
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2226/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública. 1485
- III. MOCIÓ RGE núm. 2874/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a polític d'igualtat entre homes i dones, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3165/11. 1491
- IV. DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LES PROPOSICIONS DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 5829/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. 1498
- 2) RGE núm. 600/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. 1500
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Presa de possessió de la nova diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster.

Abans de començar el debat procedeix que la nova diputada, Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec de la Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3r del Reglament de la cambra.

Sra. Maria Pilar Sansó. Passam, doncs, al jurament o promesa de la nova diputada.

Hble. Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputada del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sí, promet.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, el primer de tot, enhorabona, benvinguda i pot ocupar el seu escó.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2956/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi energètic.

Primera pregunta RGE núm. 2956/12, relativa a estalvi energètic, que formula el diputat Sr. Jaime Fernández i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. El cada vez mayor equipamiento de los hogares de las Islas Baleares y el crecimiento de la población durante los últimos años han hecho que el sector residencial en cuanto a consumo de energía tenga un peso cada vez mayor dentro del conjunto de la demanda eléctrica. Este aumento de la demanda de energía crea la necesidad de generar e introducir la potencia demandada dentro del sistema eléctrico para que todos los usuarios tengan acceso a la energía eléctrica con las garantías y calidades de suministro necesarias. Esta necesidad dentro de una comunidad autónoma como la nuestra, con poca extensión de territorio insular y con total dependencia del exterior a nivel energético, puede generar una problemática a la hora de disponer de toda la energía que se demanda.

Por ello, desde el Grupo Parlamentario Popular consideramos básico e indispensable que desde la administración pública se tomen las medidas necesarias para que la demanda eléctrica sea la necesaria o en otras palabras que cada ciudadano consuma la energía eléctrica que realmente le hace falta y no malgaste una energía cada vez más cara y que puede perjudicar al medio ambiente. Consideramos que el mejor kilovatio ahorrado es aquel que no se consume.

Por todo ello, Sr. Vicepresidente, desde el Grupo Parlamentario Popular le queremos preguntar qué medidas toma el Govern de les Illes Balears para fomentar el ahorro energético en los hogares de las Islas Baleares. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, l'estalvi energètic ha de suposar un 60% de les actuacions en matèria d'energia i en aquest sentit duim a terme un estudi repartint mesuradors de consum elèctric a 150 llars de les nostres illes per conèixer quines són les possibilitats de reducció. De fet, hem comprovat que només el fet que aquests aparells estiguin instal·lats a casa i es pugui comprovar i es pugui tenir per part del consumidors una relació clara de quins aparells són els que més consumeixen, de quines són els costums que poden procurar l'estalvi energètic ja redueix una part important. Al final del procés, que esperam sigui d'aquí uns mesos, podrem calcular que podrem aconseguir envers un 20% d'estalvi o, com a mínim, un 20% d'estalvi. I a partir d'aquí també s'ha de traslladar aquesta iniciativa a PIME i també a l'administració. A l'administració feim aquest mateix exercici comprovant que les possibilitats d'estalvi són moltes i són importants i que, a més, redundaran no només en un benefici econòmic sinó també en un benefici mediambiental. Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2964/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat jurídica.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 2964/12, relativa a seguretat jurídica, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. El Govern va presentar la declaració d'interès turístic del projecte d'un gran complex hotelier amb un camp de golf de nou forats a Sa Ràpita, suposadament sense necessitat de modificar cap normativa. Aquesta afirmació es va demostrar ben aviat mentida, s'ha hagut de fer una modificació il·legal del Pla territorial de Mallorca. El PP parteix de la idea falsa que aquest projecte estava inclòs en el pla territorial, una nova mentida, feien faltes les hectàrees que ara s'han inventat per al camp de golf, una casualitat inversemblant d'una errada numèrica que permetrà el projecte.

La modificació del pla territorial de fa un any es va fer amb unes tesis oposades a les que vostès defensen ara, reducció d'urbanitzables, eliminació de 465 hectàrees a Mallorca, eliminació de 19 ART; una aprovació que va dur a la portaveu del PP a afirmar que la proposta era fruit del consens i demostrava que era possible adoptar grans acords en matèries tan sensibles com el territori. Ara, contra el consens, imposen de forma unilateral i irregular el seu model, promouen una modificació il·legal, una mostra més d'urbanisme a la carta que durà el territori, un cop més, als tribunals.

Vostès entenen la seguretat jurídica no com l'adaptació dels particulars a la norma sinó l'adaptació de les normes als interessos particulars. La filosofia del que qui té bo, vola; i qui no, rodola. Per tant, creu que genera seguretat jurídica que el seu projecte de macro hotel i camp de golf a Sa Ràpita s'hagi hagut d'iniciar amb una il·legalitat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, antes que nada decirle que no es un proyecto de interés turístico, es un proyecto de interés autonómico. Veo que a veces le fallan los conceptos, bueno, en este caso veo que ha corregido, ha corregido el hecho de que ya no lo ubica en Es Trenc, ahora parece ser que ya sabe que está en otro lugar, está en Sa Ràpita, vamos mejorando. Se equivoca cuando dice que es mi proyecto estrella, no es mi proyecto estrella, es uno de los cuatro proyectos sobre los cuales se llevarán a cabo declaraciones de interés autonómico por parte del Consejo de Gobierno.

Pero lo que no ha entendido de ninguna manera es que no estamos ante una modificación ilegal, estamos ante una corrección de errores puesto que no coincidían las superficies, las hectáreas, que estaban en la memoria, que estaban en la documentación gráfica y en el cuadro de superficies. Únicamente eso, y los mismos técnicos han dicho que esto es así.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. Conseller, crec que a vostè també li falla la informació que té o la manipula, opta per atacar en lloc de defensar realment els seus plantejaments. Li resulten també un incordi les preguntes de l'oposició? Tota la seva argumentació se sustenta sobre mentides, així no ens convencerà, amb mentides no convencerà cap dels milers de persones que diumenge passat feren una cadena humana entre Sa Ràpita i Es Trenc i els milers que no hi eren. Posant multes, posant multes i sense posar raons sobre la taula no convenceran ningú. Parlem clar, aquest projecte és una cortina de fum, parlen de reactivar economia a curt termini i saben que això no és així, que Son Durí és una declaració d'intencions. Vostè més que ningú hauria de promoure que fos el sector turístic que estiràs de l'economia de les Illes i no prometre llocs de treball ficticis. Deixin d'esquivar el debat real sobre el projecte. Li faré un sol recordatori, l'acord per instar el manteniment de l'ART 10.5 del Pla territorial Son Durí va ser aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Campos el 12 d'agost de 2010, 10 vots a favor PP i UM, 3 en contra Campos pel Canvi. Aquests són els dos models que tornam a confrontar, el de la bombolla immobiliària fracassat de vostès i el de turisme de qualitat que representa Es Trenc. Basta de mentides, Sr. Delgado.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, mire, de la misma manera que el martes pasado le tuve que decir que los que realmente perjudicaban esta tierra eran ustedes porque ustedes eran los que creaban polémica y ustedes perjudicaban nuestra imagen exterior, ... Disculpe, yo le he dejado hablar, déjeme usted hablar a mí, por favor, sea usted educado.

(Petit aldarull)

Le digo que en estos momentos los que realmente ponen en peligro nuestra seguridad jurídica y nuestra imagen exterior son ustedes porque son ustedes los que están, en estos momentos, poniendo en tela de juicio el dictamen de los técnicos que son exactamente los técnicos que tuvieron ustedes y exactamente los técnicos que prepararon el acuerdo y se adoptó el acuerdo en el Pleno, sí señor, sí señor, de 13 de enero del 2001. Exactamente los mismos técnicos. Lo que en unos casos les van bien los dictámenes de los técnicos y en otros casos les va mal y entonces los malos somos nosotros. Por favor, un poco de seriedad.

¿Qué nos encontramos al final? Nos encontramos con un acuerdo del Pleno del Ayuntamiento de Campos, que está aquí, éste es el acta del pleno, donde el PSOE y el PSM votaron a favor del proyecto. Nos encontramos también, ... sí, sí, lo tenemos, lo tenemos. Nos encontramos también con un acta del Pleno del consell insular donde se recoge la modificación solicitada por Campos y donde usted y la Sra. Armengol votaron a favor del proyecto. Usted votó a favor del proyecto.

Así que deje de aprovecharse de que la gente no conoce la realidad de las cosas y lo importante no es el error aritmético, lo importante es que ustedes votaron que sí al fondo del asunto y donde ustedes dijeron digo, dicen ahora diego, demostrando su cobardía política y su inutilidad en la forma de hacer las cosas.

Hasta luego.

(*Alguns aplaudiments*)

I.3) Pregunta RGE núm. 2962/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de les mesures econòmiques anunciades.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 2962/12, relativa a evolució de les mesures econòmiques anunciades, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Seguint una política econòmica com la que seguim és perfectament possible aconseguir que el 2012 sigui un any millor que el 2011. Aquestes paraules per boca del vicepresident econòmic retronaven l'octubre de l'any passat en aquesta mateixa cambra, tal com ho recull el *Diari de Sessions*. La fórmula, el famós model d'ortodòxia econòmica, un model d'ortodòxia que, pel que hem pogut veure i patir, consisteix bàsicament en una pujada indiscriminada d'imposts, en el manteniment dels privilegis als més rics, en una dràstica reducció de serveis sanitaris, educatius i socials, i cap mesura d'estímul econòmic.

Molt bé, som ja a mitjans de 2012 i, quina és la realitat actual? Tenim un 9% més d'aturats que fa ara un any, hi ha 13.797 afiliacions menys que fa ara un any, les previsions del PIB pel que queda de 2012 són lamentables, l'índex de confiança de l'empresariat baixa cada vegada més, i els riscos de fractura social s'incrementen cada dia.

Davant d'aquesta realitat, la pregunta és clara, quina valoració fa el vicepresident de l'evolució de les diferents mesures econòmiques anunciades fins al dia d'avui?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, l'enfocament que es va donar a la crisi el 2007 ens va dur a passar d'una taxa d'atur del 8% al 22%, ens va dur a un superàvit del 2% a un dèficit de l'11%, ens va dur d'un endeutament de la comunitat autònoma de 1.700 milions a 4.500 milions, ens va dur que damunt la taula hi hagués 1.000 milions de factures sense pagar. Tot això és el resultat d'una determinada política que cal canviar, una política que és necessari transformar anant a les arrels dels problemes i posant les solucions. Aquestes solucions necessiten temps, no

es fan en dos dies perquè són mesures estructurals. Som en el bon camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. Vicepresident, li queden tres anys per endavant, permeti'm senzillament una recomanació, no critiqui tant allò que ha rebut perquè vostè al pas que va deixarà encara molt pitjor el que tenim en aquests moments. Sr. Vicepresident, varen promulgar una llei d'emprenedoria totalment asèptica que no ens ha duit ..., no ha tengut cap efecte i que ha estat altament criticada. Des de l'acord amb el Sr. Rajoy el Partit Popular va proposar, en aquesta mateixa cambra, l'aplicació de l'IVA súper reduït, ara ja sabem no només que no hi serà sinó que, a més, ens pujaran l'IVA. Varen jurar i perjurar que no hi hauria retallades socials, i cada dia apareixen de noves. Vostè, Sr. Vicepresident, ens va assegurar que faria uns pressuposts certs, segurs i transcendents, i quatre mesos després ja ens els ha reduït en més de 350 milions. Aquest 2012, Sr. Aguiló, no serà millor que el 2011, hi haurà més atur, hi haurà més impostos per a les classes mitjanes, es mantindran els privilegis als més rics, més retallades i veurem menys prestacions. Aquest, Sr. Aguiló, no és el camí per sortir de la crisi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, el camí per sortir de la crisi és no fer demagògia, és no dir mentides, és no veure brots verds cada vegada que s'infla la bombolla d'endeutament. Aquest és el camí correcte, el camí correcte és reconèixer que tenim un problema, un problema estructural, un problema de competitivitat, que necessitam operar amb costos menors, que aquests costos necessiten reorganitzacions, que aquestes reorganitzacions necessiten valentia política i que aquesta valentia política es té i té el rumb fixat per arribar a bon port. I això és el que necessitam, donar confiança mantenint un rumb, un camí, una forma de governar en consonància amb la resta de països de la Unió Europea, que els ha fet forts, com ens hi farà a nosaltres si continuam en aquesta línia.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 3135/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Sa Ràpita-Es Trenc.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 3135/12, presentada en substitució de la RGE núm. 2949/12, relativa a Sa Ràpita-Es Trenc, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el Govern ha declarat d'interès autonòmic una promoció de Mirador des Trenc, SL per construir 19 hectàrees i un camp de golf a Sa Ràpita. Són unes 70 quarterades de terra, 70 quarterades, 1.170 places a vorera, veïnat, a vorera de mar i veïnat de l'ANEI i el LIC d'Es Trenc-Salobrar de Campos.

Diumenge, milers i milers de persones els digueren que d'interès autonòmic, cap ni un. Tot el contrari, és un atemptat ecològic, que ja n'hi ha prou. D'interès turístic, que ho acaba de dir el Sr. Delgado, no en té. Massa bé. Hi ha una plataforma que va camí de les 30.000 signatures digitals en contra del projecte, ja en du més de 27.000. No creu que és un bon motiu per qüestionar l'interès autonòmic d'aquest projecte, Sr. Conseller?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. No, la verdad es que no. El Gobierno respeta muchísimo la libertad de expresión y la libertad de manifestación, pero le aseguro que por encima de ello están los derechos adquiridos, la seguridad jurídica y la reactivación económica. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com a mínim li agraesc que no m'hagi dit, no sé si ho farà a la rèplica, que té algun acord on hem votat a favor d'aquest projecte perquè amb mentides, com a mínim, no ens hi vengui. Sobretot, per exemple, a mi que personalment vaig votar a favor de la desclassificació d'aquests terrenys, l'any 99, quan el Partit Popular ens deia, alerta, que podeu incórrer en responsabilitats personals econòmiques per protegir aquests terrenys. Per tant, la veritat és que resultaria bastant ridícul. A més quan s'ha hagut de modificar, com s'ha dit, el pla territorial, que l'acaben de modificar justament després d'haver-ho declarat d'interès autonòmic. I a més, no

bastava, encara s'han de modificar les normes de Campos. S'han de modificar les normes de Campos perquè si no, no es pot fer.

Però no em vull indignar i vull anar a la inconveniència d'aquesta urbanització. De veritat creuen, Sr. Conseller, que urbanitzar és la solució de la crisi? Vostè deia que no tocaria cap metre nou de terreny. Creu que 70 quarterades són encara necessàries trenta anys després de la urbanització de la polèmica d'Es Trenc tornen amb els mateixos arguments? No veu el perjudici que ens ocasiona a nivell internacional amb aquest suport entusiasta a tornar a urbanitzar a vorera de mar?

Contra aquesta política s'ha aixecat moltíssima gent. Vostè diu que la respecta. Respecti-la més i escolti-la. No se'n riguin, no facin befa. I sobretot, tenguí present que no defensin interessos personals, sinó interessos generals. No els ignorin. A veure si aquesta volteta per Suïssa haurà servit, com a mínim, per a algunes coses, per exemple podem fer un referèndum.

Sr. Conseller, actuïn com el Govern de tots els ciutadans i no d'una camarilla, superin l'obsessió per destruir territori, deixin d'adorar el cavall d'Atila perquè, ara per ara, per on passa el PP no hi torna a créixer l'herba. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, la verdad es que desde que esta polémica, iniciada por ustedes, está sobre la mesa ha habido una serie de daños colaterales sobre la misma, sobre un proyecto que es de profundo interés para el municipio de Campos y por eso nosotros lo vamos a seguir defendiendo hasta que sea una realidad. Los daños colaterales que han surgido son los siguientes: en primer lugar, la polémica creada por ustedes, polémica que nos ha dado una mala imagen exterior diciendo que estaban ubicadas las obras donde no estaban realmente ubicadas; segundo, la seguridad jurídica, criticando a los mismos técnicos que les hicieron los informes que les iban bien a ustedes cuando les interesaba y porque ahora no les ha gustado han dicho que es una simple rectificación aritmética y ya no les va bien estos técnicos y entonces estamos haciendo un proyecto totalmente ilegal.

Pero, ¿sabe, Sr. Diputado, cuáles son los más lamentables efectos colaterales? Pues aparcar en el carril bici, aparcar en las rocas, transitar por las dunas. Eso es lo que hicieron ustedes. Cuando un hotel no se va a construir allí ustedes están transitando por el territorio dunar protegido y aparcando sobre las rocas. Muy buen ejemplo de cuidado del medio ambiente, Sr. Diputado, muy buen ejemplo.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 2953/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment del sistema sanitari.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 2953/12, relativa a manteniment del sistema sanitari, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, és massa obvi que la situació del Sistema Nacional de Salut tal com venia funcionant ja no donava més de si.

El Govern Zapatero havia fomentat el naixement de 17 sistemes sanitaris a Espanya amb diferents prestacions a cada comunitat autònoma, però el més greu és que després d'anys de créixer desordenadament s'havia arribat a un deute de 15.000 milions d'euros i el Sistema Nacional de Salut ja no era sostenible, estava en perill.

Per tant, era absolutament necessari afrontar la realitat i prendre mesures valentes, mesures d'estalvi i reformes estructurals que permetin que aquest sistema de salut torni ser solvent perquè si no és solvent no pot ser mai sostenible, i això no ho dic ho, ho diu el professor López Casanovas.

La reforma sanitària que liderar el Govern central pot agradar més o menys, però era absolutament necessària i garantirà que demà i d'aquí a cinc anys puguem continuar tenint prestacions sanitàries a Espanya. És una reforma que manté la gratuïtat, no es cobra per anar al metge; equitativa, tots els espanyols...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. PALAU I COSTA:

...podem tenir els mateixos serveis sanitaris amb una cartera comuna de serveis a tot el territori nacional; és una reforma que protegeix els més necessitats i en la qual pagarà més qui més té, i en la qual per exemple els aturats de llarga durada no hauran de pagar els medicaments; una reforma que evitarà l'ús fraudulent i que controlarà el turisme sanitari que era molt necessari des de ja fa molts d'anys.

És cert que la societat té por als canvis, no ens agrades, però també és cert que si no s'actuava urgentment la mort del sistema sanitari a Espanya era segura i el PP que ara té responsabilitats de govern en aquest país i en moltes de les comunitats autònomes no ho pot permetre.

Ens agradaria saber, Sra. Consellera de Salut, vostè que té competències en aquesta matèria a Balears, quina és la seva opinió sobre aquestes reformes que garantirán el nostre sistema sanitari nacional?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, gràcies, Sra. Diputada, vostè ho ha explicat molt bé, només puc reafirmar que l'objectiu fonamental d'aquesta reforma sanitària que es va aprovar en Consell de Ministres és garantir la sostenibilitat del sistema sanitari preservant sempre el dret dels ciutadans a la protecció de la salut.

És una reforma que assegura que el Sistema Nacional de Salut sigui econòmicament sostenible, a més s'estableixen criteris per assolir l'equilibri pressupostari i acabar amb un deute que, com vostè ha dit, és de 15.000 milions d'euros i la lladra des de fa anys el sistema sanitari.

S'aplicaran unes mesures d'eficàcia, eficiència, qualitat i estalvi sense menyscar el dret a les prestacions perquè, evidentment, no es pagarà per l'assistència sanitària com s'ha volgut fer creure que feia aquesta reforma o qualsevol reforma del Partit Popular.

No s'estableix cap copagament per l'assistència sanitària, el que sí es fa és modificar el grau d'aportació per al pagament dels medicaments, aquests graus es reformen i ara pagarà qui més té, no pagaran per primera vegada els aturats que no tenen cap prestacions, no pagaran la medicació, i s'estableixen uns límits per a les persones pensionistes i malalts crònics d'un màxim de 8 euros al mes, de les persones que guanyen menys de 18.000 euros l'any.

És una reforma també equitativa, perquè per primera vegada tots els espanyols seran iguals davant la sanitat pública, s'establirà una cartera comú bàsica d'assistència sanitària perquè tots els ciutadans rebin les mateixes prestacions al conjunt del territori nacional i també es garanteixen la cohesió i l'equitat en el Sistema Nacional de Salut mitjançant un fons de garantia assistencial que cobreix els serveis prestats per a les comunitats autònomes a pacients desplaçats de llarga durada.

També es garanteix la universalitat de l'assistència a tots els ciutadans i s'evita el turisme sanitari adaptant la nostra comunitat i la nostra normativa a la de la comunitat europea, que fins ara era diferent. Tindran els estrangers al nostre país els mateixos drets que nosaltres tenim quan anem als països europeus.

Com dic, les mesures es basen fonamentalment en l'ordenació, prioritització de les prestacions sanitàries i farmacèutiques i apliquen rigorosos criteris de qualitat, que es faran a través de la xarxa d'agències de tecnologies i prestacions sanitàries que serà l'encarregada d'avaluar aquesta ordenació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President.

I.6) Pregunta RGE núm. 2952/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació plurilingüe.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 2952/12, relativa a educació plurilingüe, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, encara no havia passat ni un mes des de la destitució de la Sra. Bàrbara Galmés com a consellera d'Educació i Cultura i el Govern ja li havia cercat un nou lloc lluny de la docència. En plena crisi econòmica i després que tots els sindicats en demanassin la dimissió, la varen nomenar responsable de l'Oficina d'Anàlisi i Prospecció, ella s'encarregaria de coordinar la tasca institucional del president executiu de les Illes Balears.

Es va recordar aquí que aquells que en plena crisi no els va preocupar gens ni mica tal mesura parlin i demanin explicacions per les despeses d'una visita institucional i de treball que s'ha duit a terme dins el marc de reflexió del sistema educatiu que aquest mateix parlament impulsa. Crec que no fa falta recordar que dins la ponència del pacte educatiu que es du a terme dins aquest parlament es reflexiona sobre el sistema educatiu.

De bell nou, aquells que varen encendre el foc, ara demanen explicacions a les brigades d'extinció d'incendis. No és nou que les lleis educatives i per extensió els sistemes de gestió beguin de fonts considerades amb un important estatus internacional i per tant, els intercanvis o les visites institucionals i de treball són habituals en tots els governs, podem trobar exemples similars de qualsevol color polític i d'aquesta comunitat. Això és el que té haver governat, que el que un dia critiques..., potser que hagi d'explicar que allò que abans era justificable ara ja no ho és.

Coneixent el criteri d'austeritat d'aquest govern, demostrat moltíssimes vegades, estam convençuts que les despeses d'aquest viatge institucional han estat superades i justificades per les experiències i conclusions que els responsables polítiques han pogut obtenir.

És per això que el Grup Parlamentari Popular li demana, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, que ha tenguut l'oportunitat de conèixer *in situ* l'educació plurilingüe a Suïssa, quines conclusions s'han obtingut d'aquesta visita?

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada, sens dubte l'estada organitzada i que en primer lloc volem agrair al Govern de Suïssa, al seu cònsol general, al seu ambaixador a Espanya, a la nostra ambaixada i a totes les persones que feren possible que en 40 hores d'estada poguéssim fer un grapat d'actuacions i poguéssim posar els fonaments d'una relació amb uns dels models que ens pot servir d'inspiració, no per calcar-lo, de tot un grapat d'iniciatives en temes lingüístics i en temes de formació professional va ser realment interessant.

Li destacaria dues fites importants: una, dins el model d'estats plurilingüístics d'Europa que ens poden servir de referència a l'hora de pactar d'un pacte educatiu i l'hora d'avançar, la primera qüestió que em va sorprendre favorablement, explicat per la primera ministra, per la ministra d'Educació de Friburg, allà no hi ha ministre federal, sinó que coordina tots els altres...

(Remor de veus)

...és que aquest país es qüestiona els temes lingüístics des de fa cents d'anys. Per tant, la darrera reforma legislativa és del 2005.

(Continua la remor de veus)

Segona qüestió..., no, si els interessa perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Hi ha vida... hi ha vida més enllà de Quebec, és a dir, hi ha models a Europa interessants, avançats i valdria la pena que els estudiàssim. Tercera, són gent amable, gent disposada a explicar-nos i a venir a les Illes Balears a explicar com ho fan i amb quines característiques troben que han aconseguit un nivell de tolerància lingüístic elevadíssim i a més a més, bona part de la visita també es va dedicar a...

(Remor de veus)

...és curiós el que els interessa aquests temes... Jo, jo certament els dic que vaig seguir...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

...vaig seguir atentament i realment li ho he de dir, la visita, els intercanvis, la participació al Consell Federal de la Formació Professional, l'intercanvi en distints partits, perquè distints partits són responsables de distints *lands* o cantons, però la unitat de criteris en tema lingüístic o no, i en tema de formació professional va ser certament interessantíssim.

Supòs que tendrem ocasió de parlar-ne i li asseguro que un bon grapat d'idees vaig treure respecte d'això, fins i tot la d'un referèndum. Si parlàssim d'un referèndum lingüístic, també seria a tenir en compte, però això tal vegada ja no els interessaria, a vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 2958/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a l'Agència de Turisme de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 2958/12, relativa a novetats a l'Agència de Turisme de les Illes Balears, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades, el passat 31 de març es publicà el decret pel qual es reorganitza, reestructura i regula l'Agència de Turisme de les Illes Balears, aquesta entitat que va iniciar la seva activitat l'any 1987 com a ens instrumental del desenvolupament de la promoció de l'oferta turística balear als mercats nacionals i internacionals ha sofert al llarg de la seva història diverses modificacions, tant de denominació com organitzatives, amb l'objectiu d'adequar-la a la realitat del moment per tal de poder desenvolupar les seves funcions amb la major eficàcia possible.

Cal recordar que fa menys d'un any es va aprovar la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental i que l'ATB encara no s'havia adaptat a l'esmentada norma. També sabem de la voluntat d'aquest govern de reforçar l'eficàcia, la funcionalitat i l'estalvi que ha de tenir tota empresa pública, així com racionalitzar i estructurar aquesta organització amb els mateixos criteris.

Per això, Sr. Conseller, voldríem saber, quines són les principals novetats introduïdes pel nou decret regulador de l'Agència Turisme de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, básicamente son tres las novedades. La primera va en la línea de adecuar la estructura interna de la ATB al cumplimiento de los objetivos que la misma tiene, cuando en el año 2010 con el decreto 66 se unificaron INESTUR y IBATUR se hizo una simple unificación, pero no hubo una previsión exacta de una reorganización estructural interna y ahora se ha hecho esta reorganización de la estructura interna para dotarla de mayor eficacia i eficiencia en los objetivos de la promoción turística.

El segundo criterio importante ha sido el de la introducción del sector privado dentro de los órganos de la ATB, así han entrado en el Consejo de Dirección, un 40% es del sector privado, de manera que han entrado la Federación Hotelera de Mallorca, la Federación Hotelera de Ibiza y Formentera, la Asociación Hotelera de Menorca y también la CAEB i AVIBA.

Por otra lado, se les ha dado ingreso, posibilidad de ingreso también al sector privado en el Consejo Asesor, de manera que forman parte del mismo 5 representantes de las asociaciones empresariales de Baleares, 1 representante de cada una de las asociaciones hoteleras de cada isla, 5 representantes elegidos entre las federaciones de hostelería, asociaciones hoteleras y otras organizaciones que tengan la consideración de más representativas, 3 representantes de la oferta complementaria, 1 representante de la FELIB, 3 representantes de las organizaciones sindicales más representativas, 1 representante de cada cámara de comercio y hasta 12 representantes más elegidos entre las personas y las entidades públicas o privadas representativas del sector turístico de Baleares.

Por último, la creación de las comisiones ejecutivas, insulares y del municipio de Palma donde también se ha dado entrada al sector privado para que sean oídos en la concreta decisión de los productos concretos sobre la promoción turística, estas comisiones van a estar presididas por el alcalde de Palma o el presidente del consell insular en su caso y van a ser las encargadas de potenciar cada una de las marcas de las Islas Baleares, que coinciden con las insulares y también Palma, y tomar las decisiones relativas a la promoción turística de dichas marcas.

Gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 2961/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluitar contra l'atur.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 2961/12, relativa a lluita contra l'atur, que formula la Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident, coneixíem aquesta setmana les dades de l'EPA, són, evidentment malgrat una enquesta, unes xifres molt dures, arribam a xifres històriques en relació amb el nombre d'aturats, 163.900 persones aturades, 52.500 famílies que tenen tots els seus membres a l'atur, 53.300 treballadors que han esgotat totes les prestacions i per tant, una xifra d'atur vertaderament elevada, un 28%.

A partir d'aquí, quines són les polítiques que avui podem transmetre que tiram endavant per combatre l'atur d'aquesta comunitat i d'aquest país? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, les polítiques estan fixades, el rumb està fixat, el vaixell comença a girar. Evidentment, aquest canvi de rumb no es pot aconseguir en dos dies. La inèrcia que dúiem era molt forta. El canvi que proposam és un canvi de model, un canvi del qual s'ha parlat en moltes ocasions, però mentre es parlava s'intentava blindar més i més i és el que ens ha duit a aquesta situació.

Vull recordar, aquestes polítiques tenen dos eixos fonamentals: contenció del dèficit per mirar que part del crèdit pugui anar al sector privat i segon, fer de les nostres normatives, normatives de caire europeu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Crec que també aquesta setmana -i valdria la pena que en féssim una reflexió un poc més ampla- sortia l'informe de l'Organisme Internacional del Treball. Feia un informe entorn a com era la situació laboral i quines perspectives es donarien als diferents països de la Unió Europea i a altres països al llarg del món. Assenyalava, creim que dues qüestions claus que hauríem de tenir en compte i que precisament ens remetien en contra del que vostè ara ha assenyalat.

Assenyalava d'una manera molt clara que els països avançats que han optat per combinar mesures d'austeritat fiscal i dràstiques reformes laborals són els països on es produeixen conseqüències devastadores -i ho assenjala amb aquesta paraula- al mercat laboral en general, amb la creació d'ocupació en particular i on s'incrementen les desigualtats. Assenyalava també aquest mateix estudi que els països que inverteixen en polítiques de creació d'ocupació són els que tenen millors resultats.

Assenyalaven també mesures en positiu per a Espanya, cap on hem de tirar, i assenyalaven dues qüestions bàsiques: una, invertir en sectors estratègics, establir mecanismes que el crèdit arribi a les empreses, establint reformes financeres entorn a l'ICO, són els financers els que s'han de modificar i evidentment també incrementant la protecció laboral, record històric d'aturats, mínim històric d'inversió pública en ocupació i uns informes, en l'àmbit de l'Organització Internacional de Treball que qüestionen aquestes polítiques.

Ja són molts els que es qüestionen aquesta política...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada...

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...no siguem els darrers a sumar-nos a la necessitat d'invertir de crear ocupació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, aquestes polítiques poden estar qüestionades, però encara no estan encetades, no estan assajades, les que sí estan assajades són les anteriors, són les altres i sabem on ens han duit.

És cert que tenim un panorama de decreixement econòmic, però s'ha de reconèixer, tenim un panorama de decreixement econòmic en el conjunt nacional i s'ha de dir, és així. És així i això és conseqüència d'un model que no funcionava, que tenia una inèrcia i que ha arribat on ha arribat, aquest model és el que s'ha de transformar i s'ha de transformar fent canvis en profunditat, canvis que permetin que quan torni el creixement econòmic i quan torni i augmenti el creixement econòmic es generi feina, es genera feina, no haurem d'esperar que creixi el 2,5% per generar ocupació, arribarà abans.

Estic d'acord amb vostè, aquestes xifres són dolentes, són dolentes i s'ha de reconèixer, però no són fruit d'una política de menys de cinc mesos o sis mesos, són fruit d'una política de quatre anys. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2955/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació de l'activitat comercial.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 2955/12, relativa a regulació de l'activitat comercial, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, avui començaré la meua intervenció donant l'enhorabona al Govern per les mesures anunciades el passat dilluns, contingudes al Pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears, em felicito de veure com el sentit comú i la responsabilitat arriben a la gestió pública, contaminada durant massa temps pel pastorejar i per voler quedar bé amb tothom.

El Govern fa el que ja vàrem fer fa un parell d'anys famílies i empreses, que no és més que ajustar les seves despeses als ingressos reals. És temps de polítiques valentes i d'assumir una etapa de sacrificis, aquest és l'únic camí possible. El gust d'aquest medicament no és agradable, però el pacient ho havia de menester.

L'activitat comercial és fonamental per a les nostres illes, no només pel que fa als llocs de feina que genera, sinó també pel que aporta com a element que cohesiona pobles, ciutats i que aporta, a més, una oferta cercada també pels turistes que ens visiten. En moltes ocasions la normativa que regula l'activitat comercial ha resultat ser bastant restrictiva, molt rígida, aportant poca llibertat de comerç per a qui volia posar en marxa una activitat comercial diferent, havent-se d'adaptar a unes normes que en els temps que corren resultaven obsoletes.

El passat 1 de març d'enguany, fa tan sols 2 mesos, el Tribunal Constitucional va resoldre un recurs sobre la Llei 11/2001, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears. En el recurs es tractaven temes tan interessants com ara són els horaris comercials, l'autorització d'obres d'obertura, instal·lació, ampliació de comerços per a unes determinades dimensions i es tractava també la regulació per dur a terme promocions en els comerços, sobretot en els mesos anteriors i posteriors als designats com de rebaixes, entre d'altres qüestions.

És per aquests motius que avui li demanam al Sr. Vicepresident quina valoració fa el Govern de les Illes Balears del marc normatiu vigent que regula l'activitat comercial? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, en el tema de comerç passa allò que està passant en altres qüestions i en altres sectors. Tenim unes normatives excessivament rígides, que en molts de casos suposen entrebancs a l'hora d'adaptar-se a les noves circumstàncies de l'economia globalitzada, de la qual no volem defugir, ni quedar marginats, volem ser pioners en activitat econòmica de tot tipus a nivell global.

La competència ja no es produeix només en un cercle petit i proper, sinó que es produeix a tots els nivells, a nivells també internacionals. Per tant, allò que ha reconegut aquesta sentència és que hi ha un excés de regulació, un excés de regulació fa difícil aquesta adaptació i que és necessari revisar, com s'han de revisar altres normatives, perquè els nostres sectors siguin realment potents i realment competitius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3131/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous retalls.

Desena pregunta RGE núm. 3131/12, presentada en substitució de la RGE núm. 2965, relativa a nous retalls que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, el nou pla de retallades massives aprovat dilluns pel Govern és una altra estocada mortal als serveis bàsics. Sr. Aguiló, a part d'exterminar serveis, té alguna altra pla? Ara de moment l'únic que sabem és que pagam la benzina més cara d'Espanya, que apugen impostos -IVA, IRPF-, que tanquen hospitals, que envien a l'atur a més de 3.000 treballadors públics, que estam en recessió econòmica.

Sr. Vicepresident, creu que tot això reactivarà l'economia? Ens pot assegurar, Sr. Aguiló, que no tindrèm més retallades? Li agrairia rigor i seriositat i que no em parli del que s'estalvia, ni d'herències rebudes perquè vostès als hospitals públics els varen trobar tots oberts.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

De l'herència rebuda, em sap greu dir-ho, però n'haurem de parlar durant generacions... de l'herència rebuda.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, pregaria silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Haver de fer front a l'endeutament de la passada legislatura no es fa ni en dos, ni en tres, ni en quatre anys, necessita molt més temps. I necessita posar ordre a poc a poc, respectant els drets de tots. I aquesta és la feina que tenim, una feina d'una dimensions tremendes, enormes i que en molts de casos pot semblar desagradable, ben igual que el tractament de moltes malalties té un període que moltes vegades sembla pitjor que la pròpia malaltia.

Però li puc assegurar que el rumb està posat, que la direcció és la correcta i que arribarem a la situació en què l'economia balear tornarà a tenir el nivell i els estàndards que ha tengut sempre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, si posar ordre en aquesta comunitat és tancar els hospitals, quasi millor que ens deixi amb una mica de desordre, perquè fins ara els ciutadans tenien els serveis bàsics assegurats. De moment les seves receptes l'únic que porten és més atur, més pobresa a la gent i una economia en recessió. Tot això després d'un any de govern del Sr. Bauzá, del Partit Popular.

Vostès passaran a la història per ser els primers responsables polítics que tanquen hospitals a les Illes. I, Sr. Aguiló, no torni dir que la gent s'ha de guanyar cada dia l'estat del benestar, perquè ja fa 30 anys que els ciutadans s'han guanyat aquest estat del benestar, molt abans que guanyàs la cadira de vicepresident econòmic.

I per últim, Sr. Vicepresident, una por que voldria que vostè m'aclarís. En el seu pla preveuen l'alienació de patrimoni públic, és a dir, vendre o llogar edificis. Estan inclosos en aquesta venda o lloguer els hospitals de Joan March i l'Hospital General, dins d'alguna operació urbanística? Alienaran aquests immobles per a usos que no tenen res a veure amb la salut pública?

Sr. Vicepresident, li deman que aquí ens ho aclareixi, perquè s'ha de tenir molt de cinisme polític per dictar sentències de mort contra la salut i l'educació pública des de Suïssa i sense parpellejar! Sr. Aguiló, necessitarà vostè alguna cosa més que inspiració suïssa, com diu el seu company Bosch, per treure'ns d'aquesta crisi.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, jo crec que hi ha proves més que evidents que cada vegada que ha governat el Partit Popular l'economia ha remuntat i ha anat bé i tornarà a passar. I també hi ha proves més que evidents que cada vegada que governa el pacte de progrés les coses van malament, ha governat en dues ocasions i les dues ha anat malament. I això té un motiu i és que els plantejaments econòmics que vostès fan són incompatibles amb la realitat econòmica. Hi ha una incompatibilitat ideològica amb la realitat econòmica...

(Remor de veus)

Aquesta és la realitat. I, de fet, li puc assegurar que qui va posar en risc i qui ho està fent ara fent demagogia, jo diria que de segon nivell -i perdoni que li ho digui- en matèria econòmica són vostès. Vostès estan posant en risc l'estat del benestar, l'estat del benestar necessita rigor, rigor en la gestió, fer costs que siguin realment sostenibles i necessita una dedicació que fins ara no ha tingut. L'estat del benestar, entès com l'entendem nosaltres, un estat fonamentat en les tres grans línies, sanitat, educació i serveis socials, és un estat que evidentment du una trajectòria, però també és cert que s'ha d'apostar per ell dia a dia, treballant i estalviant. Són principis bàsics que sap qualsevol. Són necessaris perquè això pugui continuar funcionant.

I en aquesta tasca, que venim d'on venim, és una tasca grossa i hi estam (...). Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2959/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament sense fiscalitzar al SOIB.

Onzena pregunta RGE núm. 2959/12, relativa a pagaments sense fiscalitzar el SOIB que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. No és la primera vegada que denunciem el descontrol i la deixadesa en la gestió del Govern del pacte en diferents conselleries i més concretament dins el SOIB. De cada cop més es treu la careta d'aquells que no es varen cansar de dir que el Govern del pacte tenia controls estrictes dins l'administració. Era només una cortina de fum, una altra cortina de fum en la pèssima gestió dels darrers quatre anys.

Dins el SOIB s'atorgaven subvencions, s'avancen de manera inèdita el cent per cent de les bestretes d'aquestes convocatòries. Però sorpresa, s'oblidaven de revisar si aquests doblers eren utilitzats de la manera correcta per als fins als quals es destinaven. Els del pacte feien la feina de cara a la galeria, es penjaven les medalles de les convocatòries, però una vegada més el govern del Partit Popular ha de fer els deures a marxes forçades.

Aquest govern s'ha trobat només al SOIB amb 1.528 expedients sense revisar, 124.368.212 euros sense liquidar, destinats a orientació, a formació i foment de l'ocupació que s'anaven acumulant des de 2007, molts dels quals estan a punt de prescriure. Fons bloquejats, advertències del Tribunal de Comptes Europeu, auditories, amenaces de possibles reintegraments. Un desastre que ha deixat a una entitat com el SOIB entre l'espasa i la paret, perquè si els del pacte haguessin fet els deures amb la mateixa passió que ara es dediquen a encapçalar qualsevol manifestació contra l'actual govern, si haguessin gestionat tan bé com ara aguanten les pancartes, la situació seria ben diferent. Els que ara acusen de frau electoral aquest Govern cada cop que en tenen l'oportunitat, s'obliden que l'autèntic frau d'aquesta comunitat van ser ells mateixos i la seva gestió.

Per això li demanam Sr. Conseller, en quin estat es troben els 1.528 expedients del SOIB que s'han trobat sense fiscalitzar.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Lògicament es pot imaginar la feina que hi ha a l'hora d'haver de tancar i supervisar tots aquests expedients pendents. Per aclarir-ho, perquè tenim dues qüestions d'actualitat, una que fa referència a una suspensió que pot afectar a 38 milions de fons regionals i tot una sèrie de tramitacions d'expedients que són imprescindibles, no només per poder tancar els expedients, i és que si els expedients no se supervisen correctament i per

exemple hi ha reintegraments, podrien succeir dues coses, si caduquen ja no podríem ni comprovar si hi havia dret a reintegrament a l'administració i tornariem ser sancionats, a nivell de Madrid pels pluriregionals i a nivell de la Unió Europea i a més, de part de fons propis.

Per tant, en aquest moment què feim? En aquests moments els serveis fan una doble feina, hi hem destinat gent d'altres unitats, per tal d'acabar de tancar aquests 1.528 expedients, que en queden més de 1.300 per supervisar. Ho feim amb criteris de temps lògicament per evitar les caducitats d'expedients i així a poc a poc salvar aquesta possible segons prescripció que ens cauria.

Al mateix temps, li record que estam treballant per superar l'auditoria que ens aixecaria aquesta suspensió cautelar sobre 38. Jo, en bon mallorquí li diria que això es diu desgavell. Però bé, ja és responsabilitat nostra i com que en aquesta cambra convé recordar-ho, ja és responsabilitat nostra. Ara ens dedicam a fer aquesta feina, algun dia ens dedicarem a no recordar-ho, però, si ho hem de recordar, estam parlant de més de 120 milions que ballen, dit vulgarment i en bon mallorquí, que estan a l'aire, no que estiguin suspesos, però si no ho feim bé, podríem tenir actuacions que derivarien d'això.

I ja que indirectament se m'ha referit i no he tengut temps, crec que també amb el SOIB ho puc dir, clar que m'agradaria inspirar-me en Suïssa amb un 4% d'atur i un 6% d'atur juvenil.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 2957/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accés als habitatges de lloguer.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 2957/12, relativa a accés als habitatges de lloguer, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, l'eina més important que probablement té en política de promoció d'habitatge públic la comunitat autònoma de les Illes Balears és l'empresa pública IBAVI, adscrita a la seva conselleria. Aquesta empresa s'ha trobat, efectivament, en una situació econòmica nefasta per allò que jo definiria com un guarisme a què ja estam acostumats quan governa l'esquerra i en tot cas per una pèssima gestió, 23 milions de deute per compra de sòl, 3,5 milions de compra d'habitatges a proveïdors sense finançament, ...

Tot això fa que en aquest moment tinguem un escenari on es va molt difícil emprendre noves promocions. Però això no és tot, aquest no és l'únic fruit de la mala gestió i el guarisme del pacte anterior. Ens hem trobat també amb 447 habitatges buits que, malgrat la situació de crisi on una de les principals conseqüències és la dificultat per accedir a l'habitatge de molts de ciutadans, la comunitat autònoma no va cercar un procediment que realment s'ajustàs a les necessitats dels nostres ciutadans i a la realitat econòmica que estam vivint.

Per tot això li demanam, Sr. Conseller, quines mesures ha pres la seva conselleria per realment posar en valor i posar en disposició dels ciutadans de les Illes Balears que més ho necessiten aquest parc d'habitatges buits que teníem desaprovechats i que és la primera mesura que era necessari posar en valor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient i Habitatge.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, vàrem posar en marxa un pla de mesures urgents per a l'aprofitament integral del parc d'habitatges protegits, allò que nosaltres hem dit Pla lloguer 2012 i que té tres objectius principals: facilitar i simplificar els tràmits burocràtics per a l'accés a un habitatge protegit; aconseguir el màxim aprofitament i ocupació del parc existent de pisos que actualment no estan ocupats; i facilitar un habitatge a aquells ciutadans que pateixen més dificultats econòmiques.

Això ho hem fet amb quatre línies d'actuació. Una primera, transformació amb caràcter general de tota l'oferta d'habitatges de l'IBAVI en règim de lloguer. Efectivament, ens trobàrem amb 447 habitatges que no es venien, era impossible col·locar en aquell moment, teníem molta dificultat perquè la gent les pogués comprar. A partir d'aquí, es decideix a passar-los a règim de lloguer. Bona part d'aquests habitatges són promocions que inicialment s'havien qualificat en règim de compra-venda, però, com dic, era quasi impossible col·locar-los. Parlem de 365 habitatges a Mallorca, 52 a Menorca i 30 a Eivissa.

Hem de dir també que cada un d'aquests habitatges reporta unes despeses d'entre uns 1.000 i 1.200 euros. És a dir, el manteniment d'aquests habitatges buit per 447, suposen unes despeses de 450.000 euros per any i a més no tenen la finalitat per la qual es varen construir, que la gent en pugui gaudir.

Una segona línia d'actuació és una nova taula de preus de lloguer, amb rebaixes de fins el 20% als seus preus. Aquesta mesura s'aplica a tots els contractes nous que s'estan firmant a partir d'ara, i, ja dic, suposa una significativa rebaixa de quasi el 20%.

Una tercera línia d'actuació és el procediment que nosaltres hem anomenat procediment exprés d'adjudicació per als habitatges de lloguer. Què vol dir això? Reduir el termini, ara en 30 dies pràcticament s'assignaran els habitatges, quan fins ara eren de 7 a 12 mesos.

La quarta línia són 150 habitatges que es deixen a una renda de 150 euros. Fins ara hi havia uns 90 pisos, ara se n'afegeixen 60 més i ja arribam als 150, una quantitat important però supòs que no és suficient. En el temps que fa que ho hem posar en marxa ha estat un èxit total.

I.13) Pregunta RGE núm. 2963/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament per prestacions sanitàries.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta RGE núm. 2963/12, relativa a pagament per a prestacions sanitàries, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Avui el vicepresident econòmic ha dit una veritat a la cambra, "estam fent un canvi de model de l'estat del benestar". És per això que li deman si considera ortodox que tots els ciutadans i ciutadanes hagin de pagar per prestacions sanitàries que fins ara no abonaven? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que aquí hi ha l'error del qual vostès parteixen, tots els ciutadans pagaven les prestacions sanitàries, la sanitat pública la pagam entre tots, tots els ciutadans pagaven la sanitat. I ara es tracta bàsicament que aquesta estructura sanitària pública pugui ser sostenible. Per tant, nexa major, tots els ciutadans sempre han pagat la sanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies. Gràcies al PP hem passat de tenir dret a assistència sanitària per la nostra condició de ciutadans, a un altre sistema que aquest dret el tenen els que estan assegurats o són beneficiaris de la Seguretat Social. Tornam a la beneficència del falangista Girón de Velasco ...

(Remor de veus)

...vostès treuen determinats sectors socials fora del sistema i conviden, entre altres coses, a contractar assegurances privades o a formar part de col·lectius d'exclusos.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. THOMÀS I MULET:

Però això no és suficient, ara també els més febles, els més vulnerables, les persones majors, les persones que estan malaltes pagaran, però pagaran més per prestacions que abans no pagaven. Rebaixen cartera de serveis i introdueixen nou copagament. Sembla que vostè no se n'ha assabentat, pròtesis, transports no urgent, productes dietètics i d'altres.

I ara sabem el seu gran frau electoral, les seves mentides. Abans d'ahir amputen drets de treballadors, abaixen sous i acomiaden milers de persones al carrer. És més, faciliten l'ús privat de quiròfans i instal·lacions a Son Espases. Privatitzaran en el futur Inca i Manacor i continuen eliminant l'atenció primària dificultant l'accessibilitat dels ciutadans.

Però el premi al major disbarat és tancar dos hospitals, el General i Caubet, reformats fa poc, que no tenen instal·lacions obsoletes, que donen un bon servei, que tenen excel·lents professionals i que ara, improvisadament, volen tancar. Quantes mentides es varen dir aquí de part del Sr. President respecte de la Creu Roja i Sant Joan de Déu, aquí, dia 14 d'abril?

(Alguns aplaudiments)

Ara la nostra sanitat ja no és universal, ja no és gratuïta i no és de qualitat. A vostès els molesten les persones, els malalts, especialment si són crònics i majors. La seva fita és que l'estat del benestar es destrueix cada dia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...dia a dia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, ho he dit abans: qui destrueix l'estat de benestar és qui no té en compte la realitat, i vostès no varen tenir en compte la realitat, i hem arribat a aquesta situació perquè hem arribat a aquesta situació. No ha estat cosa nostra, ha estat cosa d'altres arribar a aquesta situació, i a partir del que hi ha ara és fer una reformulació perquè tots els drets puguin continuar, tots els drets puguin continuar, tots, tots, fent una

racionalització dels serveis i arribant a les persones que realment necessiten assistència, que necessiten sanitat. Això significa que l'estat de benestar tornarà sòlid, segur, podrà continuar funcionant.

El que no era de rebut era el que teníem fins ara, continuar sense fer res i deixar que un vaixell que anava a la deriva acabàs xocant contra les roques, que era la realitat que teníem. Per tant, Sr. Diputat, menys demagògia, menys..., en fi, no sé com dir-ho. Millor no dir-ho, millor no dir-ho perquè som al Parlament.

Per tant crec que si qualcú pot confiar que l'estat de benestar ha de continuar confiarà en el govern del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

I.14) Pregunta RGE núm. 2951/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria interna dels funcionaris de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 2951, relativa a auditoria interna dels funcionaris de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, amb l'objectiu de tenir una administració pública més eficient i eficaç, des del Govern de les Illes Balears varen aprovar recentment el Pla estratègic en matèria de funció pública, amb el qual es pretén racionalitzar els recursos humans de l'administració i prestar un servei públic de qualitat i d'excel·lència. Creim des del Partit Popular que és necessari posar ordre al desgavell funcional que hi havia fins a dia d'avui a la comunitat autònoma, i per tant és necessari planificar d'una altra manera els recursos humans de la comunitat autònoma.

Després que s'hagi pres tota una sèrie de mesures d'austeritat i d'estalvi, amb les quals és necessària una reestructuració dels treballadors públics que fan feina al servei de l'administració pública, en aquest sentit el pla preveu mesures per tal de millorar el clima laboral, mesures per modernitzar l'estructura de la mateixa administració, elaborar un pla d'igualtat dins l'administració, mesures per potenciar la flexibilitat horària, entre d'altres, com bé s'han anunciat. Concretament el pla preveu una línia per a la reorganització dels recursos humans, entre altres mitjans, amb una auditoria tècnica de gestió per departament per poder analitzar els nivells de treball i poder detectar possibles desequilibris.

Per això, Sr. Conseller, li voldríem demanar més concretament quins són els objectius que persegueix el Govern de les Illes Balears amb aquesta auditoria interna dels funcionaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears i si ens pot explicar quin serà el cost que aquesta auditoria tindrà per al Govern de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, amb aquesta auditoria interna que promou la nostra conselleria entre el personal de serveis general cercam bàsicament quatre objectius: primer, calibrar el grau d'equilibri de les estructures organitzatives; segon, reorganitzar estructuralment i funcionalment les unitats administratives amb criteris d'austeritat, eficàcia i eficiència; en tercer lloc, valorar les funcions dels diferents llocs de feina i establir els possibles requisits, ja siguin titulacions, experiència en la matèria, formació, etc.; i, en darrer lloc, establir i projectar polítiques adreçades a aconseguir la qualitat, el bon funcionament i el desenvolupament dels recursos humans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Aquesta auditoria s'està fent mitjançant una enquesta adreçada a tots els funcionaris i al personal laboral de serveis generals, amb preguntes sobre el lloc de treball, les seves funcions, la freqüència de les mateixes, la seva durada o el grau de dificultat; la càrrega de treball per mesos, el nivell de saturació, entre molts d'altres aspectes. Posteriorment amb aquesta informació s'analitzaran els resultats de les dades, que es tractaran de forma confidencial. El resultat permetrà valorar la situació actual, preveure les necessitats, detectar els aspectes que es poden millorar i contribuir al disseny de les oportunes mesures de millora i de racionalització.

En definitiva, el que cercam és dimensionar adequadament les plantilles i eliminar eventuais desequilibris. El que no es pot mantenir és una situació en què uns tinguin una càrrega de feina excessiva i altres poca, i on hi pot haver duplicitats com també manca de funcions. Tot açò és el que es vol analitzar i tot açò és el que es vol reorganitzar, tot açò sense un cost afegit, diguem, perquè tot el procés d'anàlisi es farà amb mitjans propis i amb recursos propis.

Gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 2960/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament d'embarcacions en els ports de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 2960/12, relativa a abandonament d'embarcacions en els ports de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. La insularidad hace que la actividad marítima sea consustancial a nuestra comunidad, siendo las instalaciones portuarias esenciales para cubrir las necesidades de comunicación, pesqueras, deportivas y recreo. Destacar la importancia de la náutica como sector estratégico, que ha de contribuir al desarrollo económico de nuestra comunidad, siendo sus empresas un sector industrial productivo por si mismo, con un efecto dinamizador sobre la economía y el empleo.

La crisis económica ha provocado recesión en el sector, con bajada de matriculaciones a nivel nacional y aumento de morosidad que generan un incremento de embarcaciones abandonadas, además de las producidas por siniestros o temporal. Los clubes náuticos ven como propietarios se desentienden generando un grave problema agravado por un complejo procedimiento administrativo, así como a veces la dificultad de localizar a titulares extranjeros, complicando el desalojo y poder disponer del amarre.

Esta ocupación de las instalaciones del dominio público portuario dificulta el óptimo aprovechamiento disponible y perjudica la imagen. Lamentablemente la pasada legislatura (...) más ocupados en despilfarrar, como los conocidos 40.000 euros, casi 7 millones de las antiguas pesetas, gastados en bolígrafos, bolsas, llaveros, gorras y camisetas y pequeños gastos que todavía están en la dirección general, y la inactividad agravó la situación y perpetuó el problema. El actual gobierno es consciente de la necesaria reactivación del sector náutico para superar la crisis y recuperar la vanguardia internacional. La fluida comunicación con la Conselleria de Turismo desde comienzo de legislatura y el afán por solucionar problemas da sus frutos.

Así, Sr. Conseller de Turismo, ¿qué actuaciones pretende poner en marcha el Govern en relación al posible abandono de embarcaciones en los puertos de la comunidad?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. El abandono de una embarcación se produce por la falta de utilización de la misma durante un tiempo, y normalmente lleva aparejado el impago de una serie de tasas; es un problema extendido a todos los puertos de Baleares y de España y es un problema que se ha agravado, lógicamente, con la crisis.

Esto nos da lugar a distintas situaciones complicadas. En primer lugar, la ocupación del terreno, que es siempre un terreno limitado el espacio portuario, ya sea estando amarrado o ya sea en dique seco crea verdaderos problemas: un impagado, lógicamente, a las arcas públicas; puede suponer en algunos casos un riesgo para las cosas o las personas; y evidentemente supone normalmente un impacto bastante antiestético y bastante malo de cara a nuestra población y especialmente de cara a nuestros turistas.

Entonces se ha adoptado una serie de medidas. Han sido tres medidas de carácter general y algunas medidas ya concretas de actuación. Las de carácter general han sido la localización de los expedientes judiciales de las embarcaciones decomisadas, algunas pateras o algunas planeadoras por temas de tráfico de drogas, que estaban ocupando espacios nuestros, y ya se están realizando las oportunas liquidaciones para pasarlas a la Delegación de Gobierno y al Ministerio de Sanidad, que son los competentes y que tendrán que pagar por todo este tiempo que estas embarcaciones han estado ocupando nuestros espacios autonómicos. También se ha dotado de dos marinos mercantes por parte de la Dirección General de Puertos y Aeropuertos a la empresa Ports IB para que puedan llevar a cabo los peritajes y las valoraciones, que era el punto del procedimiento de declaración de abandono de la embarcación donde más atasco había; con estos dos nuevos técnicos se van a agilizar los peritajes y las valoraciones, con lo cual podremos dar salida con mayor rapidez a estas declaraciones de abandono para poder pasar a la última de las fases, que es llegar hasta el final, que antes no se hacía, llegar hasta el final, hasta el titular, para conseguir cobrar todos los gastos ocasionados por el abandono de su nave.

Y para acabar, algunos de los casos concretos en los que ya estamos tomando decisiones es la retirada en el puerto de Andratx de dos embarcaciones abandonadas, estamos impulsando la retirada de la embarcación Cape Balear, que lleva varios años amarrada en el puerto de Sóller, se ha decretado el inicio de los expedientes de abandono de las embarcaciones que están depositadas en Portocolom, y por último se ha dado la orden de proceder a la retirada de una embarcación neumática semirrígida de 10 metros de eslora que estaba desde hace años depositada en el dique seco de la Colonia de Sant Jordi.

Muchas gracias.

I.16 Pregunta RGE núm. 2954/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sostenibilitat dels serveis sanitaris.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 2954, relativa a sostenibilitat dels serveis sanitaris, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la nostra sanitat pública és una fita que tenim en el nostre país i a la nostra comunitat autònoma gràcies a l'esforç durant molts d'anys de moltes generacions. Tot som conscients i sabem de la importància i de la necessitat de garantir la seva supervivència; aquest és l'únic objectiu.

A vostè, Sra. Consellera, li toca fer front a la major reestructuració sanitària de la nostra democràcia perquè altres no només no ho varen fer sinó que a més, i coneixent perfectament la gravetat dels comptes públics, gastaven en despesa supèrflua i innecessària engreixant sense pudor el forat de més de 600 milions d'euros que li varen deixar, una sanitat en fallida, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

Per això resulta immoral que l'esquerra digui que els malalts ens molesten, i que ho digui un professional de la sanitat. Senyores i senyors diputats, en política no val tot.

(Petit aldarull)

Precisament per garantir a tota costa aquesta sanitat pública universal i gratuïta, des de fa deu mesos vostè, Sra. Consellera, ha pres constants mesures de reestructuració, d'estalvi i de lluita contra el frau. Cap mesura, cap ni una, no ha agradat a l'oposició, cap ni una. Dilluns es va aprovar un pla d'equilibri que implica un estalvi de 26 milions d'euros en despesa de personal, 68 milions d'euros en despesa corrent i un ingrés extra mitjançant el cèntim sanitari de 30 milions d'euros. Parlam, per tant, d'un esforç global de 120 milions d'euros en sanitat amb un únic objectiu: assegurar la seva sostenibilitat. I vull que sàpiga que li agraïm des del nostre grup el seu esforç i la seva valentia; compti amb nosaltres per dur-ho endavant. Mentre altres ens enganen i ens continuen enganant dient que no hem de complir el dèficit, a vostè li toca fer la feina.

Sra. Consellera, ens agradaria que ens explicàs quines són aquestes mesures. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Bé, el pla d'equilibri econòmic té una missió essencial: protegir el nostre sistema de salut de les circumstàncies econòmiques, no només les actuals sinó les futures. Totes les decisions que s'han pres estan i estaran emmarcades a aconseguir la sostenibilitat i la viabilitat de l'estat de benestar, i en aquest cas del sistema sanitari de la nostra comunitat autònoma.

Estem patint una crisi històrica dins la nostra democràcia, a la qual hem d'afegir l'herència d'un govern totalment irresponsable, i les decisions que s'han de prendre no estan essent gens fàcils, tot al contrari. Però hem afrontat directament el problema i el Govern ha elaborat un pla d'equilibri econòmic que en concret en sanitat suposarà un estalvi per al que queda d'any de 95 milions d'euros, un pla que esper explicar detingudament a la Comissió de Salut, a la qual ja hem demanat una compareixença per explicar-ho. Aquest pla contempla mesures temporals i mesures estructurals.

A mi m'agradaria aclarir quan es parla de tancament d'hospitals que no s'elimina cap plaça assistencial, no s'elimina cap servei ni cap programa dels que estan funcionant en els hospitals Joan March i General. Els programes continuaran donant-se i tots els llits es respectaran; el que passa és que de costar 375 euros per dia passaran a costar uns 165 euros al dia; per tant es gestionarà amb molta més eficiència. Són uns edificis que evidentment estan obsolets, per la seva antiguitat i pel manteniment que requereixen. S'ha dit que s'havien fet unes reformes; hi ha reformes evidentment que s'han fet en els últims anys, perquè si no eren totalment insostenibles. Jo vull recordar que l'anterior equip de sanitat no es va aturar a destrossar les reformes que s'havien fet en els quiròfans de l'Hospital General, i allà està per a qualsevol que ho vulgui visitar l'estat en el qual van deixar unes reformes que s'havien fet l'any anterior d'accedir al govern el pacte de progrés.

Aquesta és una de les mesures que, com dic, no elimina cap llit assistencial, i la finalitat de la qual és la que s'ha demanat en aquest parlament i que aquest Partit Popular i tots els partits duïen en el seu programa, que és tenir un espai sociosanitari a l'actual edifici de Son Dureta.

Bé, ja no em queda molt més temps, però no voldria acabar sense destacar el cinisme polític que demostren els anteriors responsables de sanitat quan diuen aquí el que diuen i són ells els responsables que haguem de prendre...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada..., Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...aquestes decisions. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

I.17) Pregunta RGE núm. 2950/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a viatge a Suïssa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 2950/12, relativa a viatge a Suïssa, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, ha resultat molt sorprenent el seu viatge la setmana passada, tant pel moment que va triar com pel lloc on varen anar, Suïssa, un país que té un model multilingüe molt allunyat del model espanyol castellanista, on la llengua pròpia del cantó és la preferent i l'única oficial a cada cantó, i on la llengua vehicular d'ensenyament és la pròpia i s'ensenya també la resta de llengües de l'estat.

Quines són les valoracions que en fa vostè, d'aquest viatge?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Ja ho va manifestar el mateix conseller, que la informació que vàrem obtenir en aquell viatge era una informació impagable.

Miri, l'educació és importantíssima i és una de les nostres propostes bàsiques. De fet l'educació és un pilar bàsic per a una societat moderna i desenvolupada, i és imprescindible sobretot per tenir en compte models d'èxit de futur. Anar a Suïssa ens ha fet veure altra forma de gestionar i sobretot aprendre dels que més saben en matèria educativa: aproximadament un 5% de fracàs escolar i també un sistema de formació dual que és referent en el món. No podem continuar així, hem d'implementar models que són de referència; per tant no crec que sigui dolent el viatge que hem fet nosaltres a Suïssa per aprendre dels que més saben.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Sr. Bauzá, tot això que ens diu, que està molt bé, està en aquest document de novembre de 2011 del Ministeri d'Educació -si vol llavors l'hi faig arribar- i s'hagués pogut estalviar el viatge.

En qualsevol dels casos vostè va dir que volia per als pares de Balears el mateix que tenen els pares suïssos. Posats a triar, jo hagués triat Finlàndia, que en els informes PISA està bastant més amunt que Suïssa. Però en qualsevol dels casos li recordaré que a Suïssa el 99% dels centres són centres públics; li recordaré que a Suïssa l'ensenyament és totalment gratuït, inclosos els llibres i el material; li recordaré que a Suïssa la ràtio d'alumnes per aula és molt més baixa que la d'aquí.

Aquí dilluns vostè va aprovar un increment del 20% de la ràtio d'alumnes i va aprovar no cobrir les baixes dels professors quan estiguin de baixa. Això és el que vostè ha aprovat dilluns. Li recordaré que a Suïssa destinen més del 8% del producte interior brut a educació, enfront del 2,6% que destinam a les Illes Balears, i encara retalla més. Vostè dilluns va aplicar un retall de 43,34 milions d'euros, un 5,8% del pressupost d'educació a un pressupost on ja havia retallat a principi d'any 73 milions en relació amb els pressuposts de 2010, 100 milions en relació amb el que ens havíem gastat el 2010. Si realment aquesta és la seva política educativa, la veritat és estam molt lluny.

Ja per acabar, vostè no ha visitat els centres educatius de Balears, ha preferit anar a les aules suïsses abans que visitar la realitat d'aquí. És una vergonya aquest viatge que ha fet, a un moment en què dos dies abans que sortissin unes dades amb el 28% d'atur, històriques, negatives a les Balears, i on teníem...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... 350 milions de retallades que vostè anunciava dilluns.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Simplement dues indicacions, matisacions.

Friburg, que és un dels cantons on varem anar, és bilingüe constitucionalment, simplement per a la seva informació.

I la formació professional la paga íntegrament l'empresarial, no paga ni un cèntim d'euro l'Estat, jo crec que això també s'ho ha obviat vostè.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Insistesc, insistesc, ho acaba de dir -insistesc- no veig res dolent a fer aquest viatge, de fet hem tengut una bona referència directa, perquè, a més, les autoritats suïsses vendran a Balears per explicar als empresaris el seu model. Això per una banda.

I nosaltres, a més a més, el que volem és optimitzar al màxim els nostres recursos, i quina millor manera d'optimitzar els recursos que aprenent d'aquells que tenen un model d'èxit i que és de referència.

Però miri, el més curiós de tot és que el nostre viatge, que és un viatge normal, ara és un viatge inútil, irresponsable i més, i vostè es fa moltes preguntes. Però jo li diré: és responsable fer un viatge a Alacant quan vostès eren al Govern amb SFM, un viatge amb una expedició de 21 persones, la qual estava encapçalada pel director general, aleshores, Sr. Antoni Verger, actual portaveu del PSM a Cort, acompanyat de dos gerents, no un, sinó dos, i tres càrrecs de confiança, a més d'una, ho torn repetir, important assistència? Les fotos són aquí, li puc mostrar totes les fotos, 21 persones de viatge, pagades per tots, per què ens va servir aquest viatge de veure el tram tren? Per comprar sis unitats d'uns vagons que ens han costat 26 milions d'euros que no hem pogut pagar i que no han servit per a res?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

No ens poden donar lliçons de res, són uns irresponsables, així hem arribat a aquesta situació i així ens ho han fet pagar a tots nosaltres.

Moltes gràcies, Sr. Barceló, per les seves lliçons.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

I.18) Pregunta RGE núm. 2966/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ciutadans al carrer per frenar les polítiques del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 2966, relativa a ciutadans al carrer per frenar les polítiques del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, fa just quatre mesos vostès aquí ens varen aprovar un pressupost per a l'any 2012, un pressupost que varen dir que era ortodox i que era realista, que, per primera vegada, es pressupostava tot el que es gastaria. Resulta que dilluns ens varen anunciar que es varen equivocar, que resulta que aquest pressupost no contemplava 190 milions d'ingressos que vostès havien inflat i resulta que els faltaven 30 milions d'euros, entre 30 i 40 milions d'euros per a educació i 180 milions d'euros per a sanitat.

Quan ens mentia, Sr. Aguiló i Sr. Bauzá, quan ens mentien? I que per això, perquè s'han equivocat en el seu pressupost, ara ens han de retallar 350 milions d'euros, repetesc, del seu pressupost.

I per què? Perquè vostès han decidit no reclamar al Govern de Madrid el que ens deuen; han decidit acotar el cap i acceptar l'1,5% de dèficit; han decidit que primer són els mercats que les persones; han decidit perdonar els impostos als més rics i que paguin les classes mitjanes; han decidit eliminar els drets dels treballadors; han decidit tornar a especular amb el territori i tot això han decidit fer-ho tot sols, sense parlar amb ningú, sense diàleg i sense cap consens.

La imatge de dilluns és clara, el seu Govern amb solitud explicant una estocada del benestar als ciutadans, el Govern contra les persones. Per això li deman: com valora que els ciutadans ens haguem de veure obligats a sortir al carrer per frenar les seves polítiques? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Primer, com sempre, vostè falseja l'enunciat de les seves preguntes, els ciutadans no estan obligats a sortir al carrer, primer de tot; i segona, nosaltres no canviarem les polítiques que ens hem compromès a complir, això primera.

Segona, que no li (...), no hem inflat cap pressupost, aquests 109 milions d'euros va ser el que ens va dir l'administrador a Economia, per tant si qualcú ha falsejat el pressupost eren els que ens varen informar perquè no havien complit amb els seus propis compromisos i deien que creixeria l'economia un 2,1%, quan s'ha demostrat que decreix un 1,7. Demani vostè a qui ha de demanar perdó, primer punt.

Segona, vostè segueix pensant que agitant el carrer podrà tenir un benefici polític; s'està equivocant, i a més fa una crida vostè mateixa, amb contundència, hem d'anar al carrer. Sigui -i diu que sí amb el cap-, és que és impressionant, sigui un poc responsable, un poquet, no massa.

(Remor de veus)

Nosaltres estam pagant les conseqüències de la seva herència, barra lliure, que pagui, que tothom disposi, i ara arribam nosaltres i pagam nosaltres; això, són vostès uns professionals del "sinpa", uns professionals del "sinpa".

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Miri, sí que crec que han de sortir vostès, un simple suggeriment, li suggeresc que surtin vostès al carrer, però surtin a demanar perdó per com ens han deixat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, Sr. President del Govern, vostè és qui ha comès el frau electoral, es va presentar dient que menys aturats i menys impostos; des que vostè governa, més aturats i més impostos, només per això ja començam malament.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Segona qüestió, volen utilitzar la por, perquè vostè ens espanta, diu: els meus de Madrid ens intervendran la comunitat autònoma, per això he de retallar 350 milions d'euros, utilitzen la por per canviar el model d'estat de benestar que sempre hem conegut.

Sr. President, com pot generar confiança vostè a la ciutadania si ens ha explicat que la seva interventora general deia mentides i per això la cessa? Com pot generar confiança un president que se'n va a Suïssa el dia que s'anuncia que hi ha 163.000 aturats a les Illes Balears amb deu carrers públics més? Com pot generar confiança un president que diu que hi haurà autopistes de l'educació i ens retalla 40 milions d'euros? Com pot generar confiança un president que acaba de donar una estocada enorme a l'estat del benestar i sobretot a la sanitat pública?

Miri, Sr. President, tot són decisions polítiques i li vull deixar clar: jo mai no tancaria dos hospitals públics, si jo fos presidenta abans tanc el metro de la Sra. Cabrer i el Palma Arena del Sr. Matas que no el Joan March i l'Hospital General, que són dos magnífics hospitals públics.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Jo entenc que a vostè no li agradi que jo li digui el que li dic, però ho escoltarà durant tres anys que li queden a l'oposició.

Miri, la por l'han posada vostès al carrer, el fet que nosaltres haguem d'arribar a un equilibri d'un dèficit és una qüestió, primer, de compromís, primer de compromís, i segona, de fiabilitat, de viabilitat de futur.

Jo mai no gastaria el que no tenc i vostè ha gastat el que no té vostè i la resta.

(Algunes rialles, remor de veus i petita cridòria)

Jo sé que això produir rialles als que no saben què és no gastar allò que té, perquè això ho pagam, i jo deixaré de parlar d'herència, Sra. Armengol, quan els bancs em deixin de dir contínuament a veure si els torn el que els dec, i quan els proveïdors em diguin a veure si els pag el que vostès varen gastar, aquí jo començaré a fer un altre cantet.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Però miri, aquesta comunitat necessita un govern valent que prengui decisions, que és el que no ha tengut, no volien, no podien i no sabien prendre decisions, aquí hi ha un govern que dóna la cara, que no s'amaga i sobretot, sobretot, que és responsable. Digui a qualque moment qualque cosa que vol fer i deixi de dir que no perquè no, Sra. Armengol.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 2226/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 2226/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en gestió pública.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, el pasado 22 de marzo de 2011 se aprobó por el Pleno de este parlament y sin ningún voto en contra la llamada ley del buen gobierno y la buena administración, que, finalmente, entró en vigor el 10 de abril de 2011, con el Parlamento ya disuelto y el Gobierno en funciones.

Tras las elecciones, el nuevo Gobierno tenía la obligación legal de cumplir la ley, se lo pedimos al nuevo Gobierno mediante declaraciones públicas y también mediante alguna pregunta en este mismo plenario. Podemos comprender las dificultades que tuvo el Govern para cumplir la ley en un primer momento, ya que a la inexperiencia y bisonñez de los consellers hubo que añadir también a ello el caos administrativo que siguió a la reordenación de consellerias, por eso durante bastantes meses no hemos sido lo exigentes que quizás deberíamos de haberlo sido con el cumplimiento de esta ley. Pero ya llevan

prácticamente un año de gobierno, ya han consumido el 25% de su mandato, y al caos administrativo le ha sustituido el caos político, sin solución de continuidad.

El 13 de diciembre de 2011, le pregunté cómo pensaban cumplir esta ley, y haciendo, digamos así, trampas al solitario, ya que me lo dijo en turno de réplica, me dijo el Sr. Conseller que éramos la única comunidad autónoma que publica permanentemente sus indicadores de acuerdo con el criterio de transparencia internacional, la primera. Hizo un poco de trampa, ya que se atribuyó un mérito que no era suyo sino del conseller Sr. Moragues, puesto que el Gobierno saliente, antes incluso de que entrara en vigor la Ley de buen gobierno, el 18 de marzo de 2011, sin tener obligación para ello, había adoptado la publicación de los índices de transparencia que para las comunidades autónomas recomendaba la entidad Transparencia Internacional.

Dichos índices están actualmente en la página institucional del Govern, pero con un mantenimiento miserable. Le pondré solamente un ejemplo, aunque les garantizo que su análisis da para toda una intervención, el primer punto de todos: información institucional básica, información sobre los cargos electos y de destinación política de la comunidad autónoma; composición política de los cargos electos de la comunidad autónoma Conselleria de Presidencia, si uno clica encima de esos cargos, donde tiene que indicarse qué cargos electos hay de destinación política, ¿saben qué responde el programa? No autorizado, no hay nadie autorizado porque no hay nada detrás, no está ni siquiera una cosa tan sencilla como eso.

Así pues, no sólo no han cumplido con los indicadores de transparencia que les dejó preparados el anterior Govern, sino que tampoco han cumplido con la Ley de buen gobierno y la buena administración. Sólo han cumplido remitiendo algunos nombramientos al Parlament y con la comparecencia de algunos altos cargos, eso sí, la comparecencia de altos cargos para examen de idoneidad sólo lo aceptaron cuando hubo cesado el Sr. Bestard, estuvieron esperando hasta ese momento para permitir que eso fuera posible en el Parlamento.

Vamos a pasar a la larga lista de incumplimientos, como no tengo tiempo para todos, haré una selección de los más llamativos.

Primero, artículo 6, presupuestos participativos; obliga la ley a que se dé publicidad por vía electrónica del anteproyecto de inversiones del presupuesto para que la ciudadanía pueda hacer efectiva esa participación directa en un plazo concreto, incumplido. Pueden tener alguna excusa con el follón que montaron cuando el gabinete del Sr. Bauzá le ordenó al vicepresidente, Sr. Aguiló, que hiciera un Power point en un fin de semana, pero también pueden decir que para lo que les han durado los presupuestos después de la carnicería que les han hecho este pasado fin de semana, que tampoco hacía falta que los presentaran a información pública. Ahora, de cara al próximo año, tienen mucha tiempo y poca excusa, pregunta clarísima: ¿cómo lo harán, Sr. Conseller? ¿Cómo pondrán los presupuestos para que éstos sean realmente participativos?

Segundo incumplimiento, artículo 19, sobre contratación pública. Se dice en el artículo 19 que cada órgano de contratación tiene que, una vez adjudicado el contrato, publicar en el perfil del contratante una serie de cuestiones, los licitadores, criterios de adjudicación, cuadro comparativo de ofertas económicas, puntuación obtenida por cada oferta, adjudicatario, modificaciones, etcétera. No está en la página web institucional, únicamente en alguna conselleria se encuentran bases de contratación o también el hecho de la contratación, pero no de todos los contratos ni muchísimos menos como les obliga la ley.

Tercer incumplimiento, convenios de colaboración. El artículo 21 le obliga a que tanto los órganos de la administración de la comunidad autónoma como los entes del sector público instrumental autonómico tienen que enviar en los primeros veinte días de los meses de enero, mayo y septiembre de cada año al boletín oficial todos los convenios que hayan suscrito en el cuatrimestre anterior, tanto si con otra administración pública como con entidad privada. Dichos datos se han de colocar también en la web institucional. Además, se ha de dar publicidad de la motivación que se ha tenido para utilizar la figura del convenio y excluir la suscripción de un contrato administrativo. Nada de eso se ha hecho, no consta ninguno, lo están ocultando.

Cuarto incumplimiento, ayudas y subvenciones, artículo 22 de la ley, le obliga a tener una relación actualizada de las líneas de ayudas o subvenciones; texto íntegro de convocatorias; las concesiones de ayudas o subvenciones; las subvenciones concedidas sin promover publicidad y concurrencia. Tampoco lo cumplen, otro gran incumplimiento, y eso que han dado alguna no sabemos si subvención o convenio o cómo, porque nos lo ocultan, ni más ni menos de 1 millón de euros a alguna sociedad o fundación bastante relacionada con ustedes.

Sigamos, quinto incumplimiento, disposición adicional segunda, todos los expedientes de gasto superiores a 500 euros que se tramiten y resuelvan con relación a dietas, gastos de representación o similares de miembros del Gobierno o altos cargos deberán de publicarse cada seis meses en la página web institucional. ¿Por qué no lo publican? Ese es un tema muy importante y el hecho de oculten la información es preocupante, nos obliga además a que tengamos que cursar solicitudes de documentación con el consiguiente empleo de horas por parte de funcionarios, tanto del Parlament como de las consellerias. Además, esta publicación es la mejor defensa que puede tener la comunidad autónoma frente a abusos; nadie abusará de gastos de representación si sabe que las facturas se van a publicar, es su mejor defensa.

Sexto incumplimiento, Oficina de Evaluación Pública de las Illes Balears; prevé la ley que estará integrada por funcionarios o personal laboral fijo de cualquier administración, designados al efecto por el Consejo de Gobierno, etcétera, y se dice “en ningún caso la creación y funcionamiento de esta oficina dará lugar a incremento de plantilla, no tiene que suponer ni un gasto extra a la administración”. Tampoco han hecho nada para crearlo, aun cuando saben que no tiene ningún coste añadido.

Séptima, y no menos importante y tal vez de más actualidad, conflicto de intereses, artículo 34. El artículo 34 nos dice que existen conflictos de intereses cuando los miembros del Gobierno y los altos cargos intervienen en decisiones relacionadas en las cuales confluyan al mismo tiempo intereses de su cargo público, intereses privados propios, de familiares directos o compartidos por terceras personas. Y el artículo 36 impone al Gobierno el deber de abstención en la toma de decisiones en las cuales tengan o puedan tener intereses ellos mismos so pena de sanciones previstas en la Ley de incompatibilidades.

Sr. Conseller, hace poco hemos podido leer una información en la que se dice que el Sr. Presidente se interesó directamente por el nombramiento de un gerente en IB3, el Sr. Rupérez, porque eso le convenía para sus negocios privados. Al parecer pretendía vender un negocio privado, concretamente una vinoteca, y la entrega de la gerencia de IB3 formaba parte del acuerdo negocial privado. Se ha publicado que al frustrarse la venta en una comida que tuvo lugar el pasado otoño en el Hotel Valparaiso, se procedió al cese del presunto comprador, lo que ciertamente y así es ocurrió en noviembre de 2011. Eso es lo posiblemente grave, no tanto el hecho de declarar o no un cargo, que ya digo puede ser disculpable, y la pregunta es sencilla: ¿Realmente el Sr. Presidente solicitó 350.000 euros en la comida en el Valparaiso y la frustración de la venta coincide con el cese del cargo de IB3 que nombró en persona? El comunicado del Sr. Presidente, hecho público hace pocos días, omite referencias a estos hechos.

Si eso es cierto, estaríamos ante una clara infracción del artículo 34 de la Ley de buen gobierno, sancionable según los preceptos propios de la Ley de incompatibilidades.

Me preocupa poco el hecho formal de si el Sr. Presidente declaró o no lo que debía, ya que eso puede ser debido a un despiste, y si sale el presidente y dice que se ha equivocado tiene una importancia relativamente menor, eso sí, me llama la atención que tras un prolongado silencio se haya tratado de cubrir redactando en estos momentos un documento privado poniéndole la fecha supuesta de julio de 2011, que no hemos visto, de renuncia a su cargo, y diciendo que su exsocio es el que tiene la culpa, su supuesto exsocio, de la falta de inscripción en el Registro Mercantil, cuando la fecha de los documentos privados, por aplicación del 1227 del Código Civil, no tiene efectos sino desde que se hubiese incorporado a un registro público, desde la muerte de cualquiera de los que lo firmaron o desde que se entrega a un funcionario público por razón de su oficio. Insisto, lo preocupante no es el tema formal sino el de fondo.

Se ha acusado públicamente al presidente de colocar en IB3 a uno de los adquirentes de su negocio como parte de la operación, cosa que ha negado en el comunicado emitido. Y eso entra en conflicto con el artículo 34 al que nos hemos referido de la Ley del buen gobierno.

Sr. Conseller, creo que en este asunto, siendo usted responsable de la aplicación de la Ley del buen gobierno, le corresponde iniciar unas diligencias informativas, preguntar a unos y a otros y actuar en consecuencia; la pregunta es evidente: ¿piensa hacerlo?

Puede contestarme o guardar silencio, haga lo que mejor escoja.

Finalizo, Sr. Conseller, exhortándole a que cumpla la Ley del buen gobierno y la buena administración; Sr. Conseller, si usted cumpliera la ley nos evitaríamos tener que presentar continuas solicitudes de documentación que tardan meses en contestar, cuando las contestan; podría liberar funcionarios dedicados a esa tarea, etcétera. Y lo que es más importante, cualquier ciudadano podría acceder a los datos y saber en qué se gasta su dinero el Gobierno.

Confío, Sr. Conseller, que en su respuesta me dé detalladas explicaciones del por qué de tanto incumplimiento en su obligación de transparencia.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Govern té la paraula el Conseller d'Administracions Públiques, Sr. Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, Sr. Diéguez, com vostè ha dit, la Llei 4/2011 estableix uns principis generals que informen de la bona administració i del bon govern que indubtablement són plenament compartits pel Govern de les Illes Balears.

El primer que posaria damunt la taula és que, efectivament, el darrer ple de la legislatura vostès van deixar aprovada una normativa tan imbuïda de l'esperit de lluita contra la corrupció i de les bones pràctiques amb que van adornar la seva defensa en aquesta mateixa cambra, que es van oblidar de qüestions tècniques molt importants, les mateixes que en definitiva i mesos després de la seva entrada en vigor, ens plantegen serioses dificultats per complir amb aquesta llei en alguns aspectes.

Sr. Diéguez, he de dir que vostè dedica molt de temps a les xarxes socials, açò és una reflexió simpàtica que li faig, demanant-nos explicacions de per què no complim. Afortunadament en aquesta interpel·lació dispòs de bastants més caràcters a algunes de les qüestions que vostè ha plantejat. D'entrada li diré que la concreció dels preceptes de la Llei de la bona administració i el bon govern, tant en l'execució de les mesures com de pràctiques tecnològiques i administratives, o fins i tot en l'establiment d'estructures organitzatives, s'ha trobat amb serioses dificultats. Tot açò ha provocat retards en

termes lògics de la implantació. Ho hem analitzat durant aquests mesos, cosa que vostès no van poder fer perquè no van tenir ni l'ocasió de gestionar la llei que acabaven d'aprovar, com vostè ha reconegut, que fins i tot hem diagnosticat d'on provenen les dificultats. Bàsicament de qüestions econòmiques derivades tant de la situació actual, com dels plans de contenció pressupostària i, com no pot ser d'altra manera, del mateix contingut de la llei en els diversos conflictes normatius que genera.

No obstant açò, començaré per les actuacions en sintonia amb la llei ja executada, vostè ha fet el llistat de les que presentaven algun problema, segons el seu punt de vista, jo li faré la reflexió sobre les que hem pogut o bé executar o bé iniciar. I és que moltes de les mesures i moltes de les línies d'actuació que preveu, és veritat que no plantegen cap problema de continuïtat. Per exemple, pel que fa a la informació a la ciutadania, les oficines de registre i informació a totes les conselleries estan creades i convenientment senyalitzades. El portal de l'informador que té dos vessants, la informació directa al ciutadà i l'autorització per als informadors de les oficines i el 012, està implantat i en període de revisió. Un servei d'atenció el 012 que ha tingut un increment de telefonades del 40%, amb una valoració segons l'enquesta realitzada als mateixos usuaris d'un 3,8 sobre 4.

Pel que fa a la pàgina web, cada conselleria dona la informació més rellevant i el Departament de Qualitat revisa la coherència d'aquesta informació. Finalment el portal de queixes, suggeriments i sol·licituds d'informació està en funcionament, de fet les últimes dades recullen 11.162 queixes a l'administració de la comunitat autònoma durant el passat 2011, s'han reduït en 1.351 en relació amb el 2010. També s'han reduït les peticions d'informació, 2.652 el 2011, davant les 3.245 un any abans.

Quant a la participació ciutadana, hi ha el Servei Balears Opina com vostè sap. Actualment a més de l'accés a la informació general sobre temes de participació, hi ha enllaços amb la web *Balears estalvia*, pacte per l'educació i la formació sobre el procés participatiu de simplificació administrativa. Aquest passat 2011 s'ha realitzat l'avaluació del funcionament del Fòrum de la Ciutadania, que actualment està en període de reflexió, a més de la valoració d'un possible canvi d'estructura i funcionament, ja que presenta alguna dificultat afegida a causa dels reajustaments pressupostaris. El tema de les enquestes és una mica més complicat encara, perquè s'hauria de contractar el servei d'una empresa externa, una avaluació que recull a la llei com a condició inexcusable, com vostè sap.

Sobre els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics, la regulació de la seu electrònica ja estava regulada pel Decret 113/2010, mentre que la tramitació telemàtica s'ha sotmès a una primera fase amb la creació de l'inventari de procediments administratius que ara també es revisa. Hi ha, però, diversos tràmits telemàtics a mida per a processos específics i s'està treballant en el desenvolupament del tràmit obert.

El sistema de registre electrònic també es va regular pel decret abans esmentat i la utilització de mitjans electrònics per part dels òrgans col·legiats s'ha d'impulsar mitjançant el decret de simplificació documental que actualment també està en tràmit. Per no estendre'm en tots els detalls, li diré que el que recull l'article 13 de la llei, en la millora de la regulació, està en fase d'avaluació d'impacte normatiu, tot i que s'ha publicat la guia per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, centrada en la mesura de les càrregues administratives. El decret de simplificació documental està en tramitació, el grup d'impuls per a la simplificació està creat i en funcionament, entre altres coses i a més està implicat en el Pla director de simplificació, i el perfil del contractant està creat i en funcionament, segons tenc entès.

En relació amb les accions executades o en desenvolupament respecte al bon govern, comença per l'article 37 que parla de la transparència. Amb l'avaluació del 2010, quan es va implementar l'eina d'indicadors de transparència de la comunitat autònoma, es va aconseguir un resultat de 45/80, equivalent al 56,3%. Actualment estam, ja li ho vaig dir a la pregunta que vaig respondre fa un temps, al 86,3. Tenim també l'acord del Consell de Govern per implementar el sistema *open data* sobre dades del mateix Govern, en format obert i estructural i que cerca fomentar la reutilització de la informació pública i augmentar la transparència de l'Executiu. A l'article 42 de qualitat normativa està previst com una línia d'acció en el Pla director de simplificació administrativa.

És a dir, Sr. Diéguez, de treballar en base a la llei s'hi treballa. Una altra cosa són les pegues tan d'índole econòmica, com tècnica i fins i tot, segons m'apunten també, d'índole jurídica que ens hem trobat i que senzillament bloquegen el compliment d'alguns dels seus aspectes. Per començar, a tots els informes de la implantació de la Llei de la bona administració i el bon govern realitzats pels serveis jurídics i els secretaris generals, es destaca d'una banda la confluència i duplicitat de regulació de determinades matèries que sí estaven perfectament previstes per la legislació anterior. Aquesta qüestió ja se va assenyalar en el debat on es va aprovar aquesta llei. D'altra banda, tenim la impossibilitat de desenvolupar alguns preceptes sense augmentar la despesa pressupostària, o bé les tasques a realitzar. Tot açò en comptes d'allò que estableix la disposició addicional tercera. Aquest aspecte és especialment evident per exemple a l'article 4.3 que preveu el desenvolupament dels mitjans electrònics i que evidentment suposa un cost addicional, com vostè pot reconèixer. Tothom pot entendre que l'adaptació als sistemes informàtics per facilitar l'accés als registres o a l'expedient electrònic, per citar només dos exemples, implica una inversió important. S'obliga a realitzar memòries anuals d'intervenció amb la sobrecàrrega de treball que suposen, per no parlar de les obligacions que s'estableixen a l'article 6 respecte de la participació ciutadana, cosa que necessàriament també comporta increment de despesa.

Més del mateix sobre l'obligatorietat de confeccionar un catàleg de simplificació documental, recollida a l'article 14.2. Però és que a més a més, els articles 19, 21 i 22 estableixen obligacions en matèria de contractació, convenis de col·laboració i subvencions que no aporten res respecte de la regulació bàsica, però sí que suposen més i sense dubte més càrrega de treball. El més contradictori, però, és l'obligació de publicar tots els documents que s'han d'incloure a qualsevol expedient de contractació, incloent la publicació de l'adjudicació en un dels diaris de major difusió, cosa que passa també amb els convenis i les subvencions.

Vostès, Sr. Diéguez, varen aprovar una llei que parla de premis d'excel·lència en la gestió, tant en l'àmbit de les empreses privades, com en el dels serveis públics. I de reconeixements, també mitjançant premis, en els òrgans i ens que configuren l'administració i el sector públic instrumental, així com les persones que facin més esforços i aconseguixin millors resultats en la millora dels serveis públics. Però amb la condició que no tinguessin cap cost econòmic. I miri, encara que els premis no tinguin dotació econòmica, és evident que cal algun tipus d'esforç tant en treball com en personal i mitjans materials.

És més del mateix en les obligacions de l'article 42 sobre qualitat normativa, és clar que elaborar la memòria d'impacte normatiu a què ens obliga via contractació de consultores externes, tindrà un cost. Jo conec poca gent que treballi gratis i molt manco per a l'administració. El que vull recordar a tots o explicar a qui no ho sàpiga, és que la llei que ens van deixar feta vostès, estableix a la disposició addicional tercera que no pot representar cap increment de la despesa pública o de recursos humans i, encara que sembli mentida, caldrà tornar insistir en allò que estan obstinats a negar, que els mitjans materials necessaris per implantar han disminuït, entre altres coses pel procés normal d'adaptació de l'administració a la nova situació econòmica, sense entrar en els detalls sobre l'herència que ens hem trobat i que vostè coneix perfectament. També he de recordar allò que ja li vaig contestar en aquesta mateixa cambra fa uns mesos, la comunitat autònoma s'autoavalua constantment a través dels seus indicadors, seguint el criteri de transparència internacional, fins el punt que durant el 2010, és a dir, durant el seu govern, Balears era la tercera per la cua; mig any després de canvi de gestió, ja estàvem els tercers, però per la banda de dalt.

Per acabar aquest torn d'intervenció i concloure que malgrat totes les bones intencions o coincidències de base amb els objectius finals que persegueix la llei, els estudis sobre el desenvolupament reglamentari i d'organització que estableix, han evidenciat la dificultat en harmonitzar molts dels seus preceptes amb la resta de la normativa sectorial sobre la qual incideixen. Amb la combinació de dificultats tècniques i econòmiques, té vostè, Sr. Diputat, el resum que respon a algunes de les seves preguntes. Vostè recordarà que en el debat en què es va aprovar aquesta llei, el Grup Parlamentari Popular li va fer una sèrie de reflexions i va posar el dit sobre algunes de les qüestions que avui ens trobam, sobre aquests problemes. Els problemes s'han confirmat en funció d'allò que se'ls va dir en aquell moment. Segons tenc entès també i responent a algunes de les qüestions que vostè ha plantejat ara, referent als pressuposts participatius, segons tenc entès es van publicar amb antelació a la presentació -aquesta és la informació que jo tenc dels pressuposts en el seu capítol d'inversions. Els convenis de

col·laboració jo tenc notícies que es publiquen, tal vegada amb un retard, però que es publiquen en temps i forma.

I respecte del registre d'interessos que vostè ha esmentat aquí, miri, jo no don carta de naturalesa al remoreig i en aquest sentit crec que des de la Conselleria de Presidència i el mateix president ja va donar les explicacions públiques, perfectament clares que assenyalen que no hi ha absolutament cap irregularitat al respecte.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias. Gracias, Sr. Conseller. Al final me ha venido a contar una serie de cosas que no tienen nada que ver con lo que le he preguntado y con el poco tiempo que tenemos si hablamos de otras cosas, no hablaremos de las que son realmente interesantes. Presupuestos participativos, podemos discutir sobre si el *power point* que se colgó después de presentar los presupuestos era adecuado o no lo era, dejémoslo. ¿Qué van hacer el año que viene? Tiene usted turno para decírmelo, dígame, ¿se van a poner los presupuestos para que se haga esa participación?

Sobre lo del perfil del contratante. No está, he visto contratos adjudicados que figuran..., algunos de los que figuran adjudicados en la web institucional y no figuran los datos que exige la Ley del buen gobierno. Convenios de colaboración, no me ha dicho nada sobre los convenios de colaboración, ni siquiera si tienen interés de enviarlos al Parlament. Si me quiere decir que le supondrá un mayor coste enviar al Parlament una documentación, pues bueno, dígame, ese es un modo de entender las cosas, pero no los ha enviado ni colgado tampoco, como corresponde en la web institucional. Y no ha hecho ninguna referencia al respecto.

Ayudas y subvenciones. Tampoco ha cumplido ni ha dicho cómo van a cumplir, ni ha cumplido ni ha dicho cómo van a cumplir. Y no me venga con lo de mayor coste. Por ejemplo, podría haber dicho a estos que le dieron 1 millón de euros en subvención o patrocinio, no sabemos muy bien de qué, que esto también suponía un mayor coste.

Disposición adicional segunda, los expedientes de gasto de 500 euros. Me da la impresión de que no tienen ningún interés en colocarlos, ninguno, que piense incumplir la ley directamente. Tienes que cumplirla. ¿Por qué no me ha dicho aquí no lo hemos puesto, pero lo vamos a poner? ¿Supone un mayor coste?

Oficina de Evaluación Pública. Simplemente es una reasignación de funciones. Usted me dirá, el funcionario que haga esto dejará de hacer otras cosas, ahora les han puesto dos horas y pico de más, pues aproveche estas horas de más para estas cosas. La Oficina de Evaluación Pública no tiene porque tener ningún gasto. Tampoco lo van a poner, no ha hecho ninguna referencia, tampoco la van a poner.

Respecto a conflictos de intereses. Cierto que no hay que hacer caso a cualquier rumor que sale por ahí. Pero cuando una noticia sale publicada y con tanto detalle como salen publicadas algunas, tanto detalle, si sale la persona indicada, el Sr. Presidente en este caso, y dice de forma clara y rotunda donde lo debe decir, el sitio donde lo pueda decir, eso no es cierto y esto tampoco es cierto, y no he dicho esto nunca, pues en principio le tendremos que creer. Pero por lo menos que salga y lo diga. Creer a unos o creer a otros, usted por lo menos tendría que hacer alguna averiguación al respecto y ya veo que no la piensa hacer en absoluto.

Dicen que hay dificultades técnicas para poder cumplir la Ley del buen gobierno. Ustedes han hecho una web para captar ideas de ahorro, ¿se acuerda que la presentó el Sr. Conseller de Presidencia? No sabemos para qué ha servido, una web en que los ciudadanos tienen que decir las ideas de ahorro, pero luego se ponían en secreto porque nadie las ha visto. Ustedes las guardan, pero no se ve por parte de los que entran en esta web, cuáles son las que se han colgado, salvo que se seleccionen por el organismo correspondiente del Gobierno. ¿Hacen eso que no tienen ninguna obligación de hacerlo que no sirve para nada y no pueden hacer nada de esto? Mire, ¿qué cuesta más, todo el tiempo que utilizan en contestar las preguntas que les planteamos desde el Parlamento, que tienen que enviarse aquí por escrito, recibirlas por escrito allí, tramitarlas, contestarlas, reenviarlas, etc., o colgar directamente esos datos en la página web de la conselleria correspondiente? No me diga que cuesta más todo el movimiento del papeleo.

Me ha dicho usted también que no conoce a nadie que trabaje gratis. Pues ahora conocerá a un montón de funcionarios, porque les han subido dos horas y pico y no les van a subir el sueldo, estas horas las trabajaran gratis. O sea que a cualquier funcionario que vea salúdele, diga: gracias, usted trabajará gratis para mi dos horas y pico y se las he puesto yo. Ya conoce un montón de gente, ¿eh?

Mire, hay una necesidad de transparencia en esta comunidad autónoma y veo que usted tiene la firme convicción de no cumplir sus obligaciones. Cuando se llevó a cado el debate de la Ley del bon govern, el Partido Popular dijo, la Sra. Soler en aquel momento, que era una ley que no tenía régimen sancionador y ¿qué pasa si esta Ley del buen gobierno se incumple? No encontrareis régimen sancionador. Y es que el régimen sancionador que tiene es tan grave que no está en la ley. Precisamente lo más fuerte de la ley era no poner en vigor un régimen sancionador. Si hubiera un régimen administrativo sancionador sería el propio gobierno, o su mayoría parlamentaria la que de una u otra manera controlaría su régimen de cumplimiento y eso no funciona así en la democracia. No se considera infracción administrativa su incumplimiento, porque no está previsto en la ley tolerar su incumplimiento. Su incumplimiento está encomendado a los

tribunales de justicia, como otro poder independiente del ejecutivo.

¿Cómo se puede calificar la conducta del cargo público que incumple una ley que le obliga a sabiendas a llevar a cabo unas actuaciones administrativas? Le recomiendo que lea la sentencia del Tribunal Supremo, de 17 de junio de 2002 y de 2 de julio de 1997, cuando califica de manera poco agradable la actividad del cargo público que omite hacer aquello que la ley le obliga a sabiendas. Le recomiendo que lo lea y que sepa cómo se llaman aquellos casos en los que se incumple el deber positivo de actuación de la administración, cuando es absoluta y determinadamente imperativo, como es este caso. La ley le obliga a llevar una serie de actuaciones, esas actuaciones usted no puede negarse a llevarlas. Se lo dijimos en declaraciones públicas, se lo dijimos mediante preguntas, se lo dijimos mediante una interpelación. Espero que no se lo tengamos que volver a decir de más maneras. Cumpla la ley que para eso está en el Gobierno.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, miri, jo puc reconèixer que el desplegament d'una llei d'aquesta complexitat, amb aquestes coherències internes des del punt de vista jurídic i tècnic que nosaltres hem detectat, vostè haurà d'entendre que és difícil de vegades poder donar un impuls com nosaltres voldríem, precisament perquè hem detectat una sèrie de dificultats. Miri, segons tenc entès hi ha prop de 38 obligacions concretes que contempla aquesta llei, com vostè pot suposar, açò implica una càrrega de feina administrativa, s'ha de suportar damunt uns mitjans tècnics i humans bastant considerables. Jo sé que vostè confia bastant en l'acció d'aquest govern, però deu mesos no donen per més. Hem desenvolupat una sèrie d'iniciatives de tipus polític molt importants, entre les quals, ja ho he destacat abans, el decret de simplificació que està en tràmit i que volem que sigui una eina important, bàsica en el desplegament d'aquesta llei.

Per tant, Sr. Diéguez, deu mesos donen pel que donen, tenim tota la intenció de desplegar tot el possible aquesta llei, però el que no farem serà desplegar qüestions que puguin dur a més dificultats, a més càrregues de tipus administratiu, a més càrregues de tipus econòmic perquè creim que no és temps... per tal de perdre el temps en qüestions que realment poden complicar molt més la situació de la nostra administració. Li puc reconèixer que les pàgines web de les diferents conselleries han de millorar, poden millorar i sens cap dubte milloraran, el nostre ànim és que sigui una plataforma participativa on poder recollir tots els suggeriments, les queixes, les crítiques dels ciutadans com es fa amb tot rigor.

Vull recalcar que una de les eines que pensam que és molt important en aquest sentit, és el Pla director de simplificació administrativa que, com sap, té un calendari, una previsió de calendari perfectament planificat en el temps amb objectius a curt, mig i llarg termini que ja li puc dir que estam en un percentatge molt elevat de compliment d'aquesta previsió.

L'únic que demanam és temps per poder desenvolupar aquest calendari i aquesta planificació que volem dur a terme.

Respecte de... torn a vostè, ja sé que és una qüestió que li interessa molt i que... vostè ha vist aquí un possible filó respecte del règim sancionador d'aquesta llei. Em torn a remetre a les declaracions del president, unes declaracions públiques fetes per a IB3 que tothom va poder escoltar i a través de les quals varen quedar perfectament aclarits aquests suposats rumors que s'havien publicat a través de determinats mitjans de comunicació. Com que el comunicat és tan clar i tan contundent no tenc res més a afegir, em remet directament a aquell i si vol n'hi puc passar una còpia perquè crec que és absolutament aclaridor en aquest sentit.

En definitiva, Sr. Diputat, agraesc aquesta compareixença que ha plantejat a aquesta cambra perquè d'alguna manera ens ha permès explicar algunes de les línies que desenvolupam en matèria de bon govern, em permet explicar aquestes contradiccions internes que hem trobat al desplegament de la llei i també em permet mostrar la meua confiança amb la normativa que prepara el Govern espanyol, el Govern de l'Estat per tal que puguem tenir un marc general sobre el qual poder desenvolupar altres iniciatives.

Em permet també explicar-li les dificultats que s'ha trobat aquest govern per tal de desenvolupar al cent per cent aquesta llei, una llei que varen aprovar vostès, no digui que amb el vot favorable del Partit Popular perquè no va ser així, el Partit Popular es va oposar a una part important, pràcticament a una tercera part del contingut de l'articulat de la llei i precisament per això, per la impossibilitat de complir molts dels seus preceptes, els vull anunciar que quan estigui aprovada la llei estatal la nostra intenció és modificar, adaptar la llei del bon govern a aquesta nova norma estatal per tal de mantenir la sintonia i la coherència des del punt de vista legislatiu i, evidentment, polir totes aquestes incoherències i aquests defectes que hem detectat al contingut d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 2874/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a polític d'igualtat entre homes i dones, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3165/11.

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 2874/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca relativa a política d'igualtat entre homes i dones, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3165/11.

Té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tots i totes, bon dia, Sr. President. Fa quinze dies que teníem aquí una interpel·lació sobre polítiques d'igualtat entre homes i dones i des d'aquests quinze dies una de..., durant aquesta interpel·lació un dels aspectes que vàrem assenyalar va ser la preocupació que havíem compartit tant la consellera com nosaltres de la feminització de la pobresa, doncs en quinze dies el Govern de l'Estat i el Govern de la comunitat autònoma han aprofundit en aquesta feminització de la pobresa.

Per exemple, amb el pagament dels medicaments als jubilats han fet que les dones viudes de la nostra comunitat autònoma que són 43.563 que cobren 540 euros -540 euros- ara hauran de pagar 8 euros màxim cada més d'aquests 540 euros, màxim..., si necessiten la medicació, que abans no la pagaven. D'aquests 540 euros n'hauran de dedicar 8 a la medicació si la precisen.

A més a més, si necessiten més d'aquests 8 euros, si en necessiten 10 o 11 o 12, també l'hauran de pagar i la comunitat autònoma cada sis mesos li tornarà la diferència. Per tant, em aprofundit en aquesta pobresa, en aquesta feminització de la pobresa.

Un altre dels aspectes que també va apuntar la consellera va ser el tema que li va preocupar a ella personalment, o que ho va anomenar, nosaltres no havíem anomenat, l'atur femení i tanca dos hospitals socio-sanitaris on hi ha presència majoritària de dones, un 80% en determinats col·lectius, infermeria, auxiliar administratiu i neteja, i és clar, de la mateixa manera amb el sector educatiu on hi ha també major presència de dones, també aquí reduïm ràtios i també reduïm professionals, que també són majoritàriament dones i a més a més ens diuen que hi haurà una reducció de 600.000 euros de l'Institut Balear de la Dona. Vull dir, en quinze dies aquesta situació de la igualtat entre homes i dones s'ha vist perjudicada.

La moció, com ha dit el president, és de fa quinze dies, d'una interpel·lació de fa quinze dies i té sis punts. El primer punt, pensam que necessàriament a un debat parlamentari sobre igualtat entre homes i dones hem de fer una referència a la manifestació més brutal de la diferència entre homes i dones, a la violència masclista que és la mort, l'assassinat de les dones.

Per això hem fet aquest punt, perquè tot i que aquesta lacra sigui permanent, és una lacra que nos pot insensibilitzar, cada setmana s'estan assassinant dones, més bé al contrari, aquesta presència continuada d'aquests assassinats el que han de fer és que estigui present a totes les agendes polítiques.

Per tant, demanam que "El Parlament de les Illes Balears reconeix que la violència física i els assassinats de les dones a mans de les seves parelles és la màxima expressió de la violència masclista, se solidaritza amb totes víctimes i els seus fills, especialment amb les 14 -que ara ja són 15- dones assassinades durant l'any 2012".

Deim especialment l'any 2012 perquè per als anys anteriors sempre hi ha hagut moments en què aquest parlament s'ha pogut solidaritzar amb les víctimes d'anys anteriors.

El punt 2 és que "El Parlament de les Illes Balears reconeix la importància de la política de quotes i la discriminació positiva per a l'avanç de la igualtat entre homes i dones, especialment en l'àmbit polític."

Tenim dues lleis electorals, una que és estatal, que estableix un 60-40, i una llei autonòmica que estableix clarament el 50%, la llei cremallera. Aquestes dues lleis han possibilitat que la presència de dones al Parlament sigui una presència molt més important que fa sis anys, fa vuit anys depenent de l'estatal a l'autonòmica. Vull dir, alguna dada objectiva ens diu que quan hi ha una llei que, efectivament, afavoreix i obliga els partits polítics que posin dones hi ha presència de dones i els parlaments no han baixat la qualitat, no és problema que estiguin més o manco preparades, perquè els parlaments deuen tenir la mateixa qualitat fa vuit anys que la que puguin tenir ara.

És un manament de l'ONU, no és un manament que puguem tenir... més entusiasme uns partits que altres, o més entusiasta una ideologia que una altra, és un manament de l'ONU, que es lluiti i es treballi perquè tots els àmbits representatius de l'Administració pública lluitin o intentin ser igualitaris, ser paritaris. Això ho diu l'òrgan que lluitar per la igualtat entre homes i dones de l'ONU com és UNICEF.

A més parla de la temporalitat, efectivament, no ha de ser una paritat o un intent de paritat o una promoció d'aquesta paritat eterna, vull dir, segurament quan aquesta paritat es formi d'una manera natural no serà necessari instar ni moure determinats mecanismes.

De fet, en l'àmbit privat que és on els parlaments no poden obligar a aquesta paritat és on hi ha més dificultats perquè aquesta paritat s'aconsegueixi. En canvi, en els àmbits públics, sobretot als parlaments on hi ha aquestes lleis, sí que s'ha aconseguit.

El punt 3 parla del pla de la igualtat. La consellera de Salut, Família i Benestar Social va expressar, va explicar que durant aquest any s'elaboraria el quart pla d'igualtat d'aquesta comunitat autònoma. Ho va fer d'una manera bastant ampla, va explicar amb bastant de detall els objectius, les finalitats, una mica l'estratègia, però no va mencionar el tema de la participació. Per tant, pensam que és fonamental que el Consell de Participació de la Dona, que és l'òrgan de representació que

està constituït mitjançant un decret, estigui des del principi en l'elaboració d'aquest pla.

Al Consell de Participació de la Dona hi són presents tots els partits polítics amb representació parlamentària, tot tipus d'entitats i associacions que treballen per a la igualtat entre homes i dones, siguin de caràcter més conservador o de caràcter més progressista. Per tant, aquest consell de representació pensam que hi ha de ser des del principi.

Volem que hi sigui des del principi segurament perquè si no, es fan plans que després no tenen cap validesa. Tenim un pla de l'ib-salut del 2020, aprovat el mes de gener, que no parlava per res de dos tancaments d'hospitals i es va aprovar el mes de gener, no parlava per res de la reducció dels horaris dels centres de salut, no en parlava i ho tenim al pla 2020. No parlava per res del copagament de les medecines dels jubilats, un pla aprovat pel gener per la conselleria.

Si aconseguim que les entitats que coneixen molt bé els detalls, els professionals que coneixen molt bé el dia a dia de la problemàtica dels serveis que gestionen estiguin en aquesta elaboració del pla, d'aquest pla, efectivament podrem tenir un pla, crec, més adequat a la nostra comunitat autònoma, en què es preveu que hi haurà -i ja no ho demanam- un pressupost bastant reduït perquè s'han reduït amb les darreres mesures anunciades el dilluns, 600.000 euros a l'Institut Balear de la Dona, difícilment es veurà un increment d'aquest pressupost. Per tant, com que serà un pla de caràcter més polític, de coordinació, volem que hi siguin presents totes aquestes entitats.

Després, al punt 4 demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a modificar el Decret 22/12, de 16 de març, que modifica el decret de constitució o d'organització de l'Institut Balear de la Dona. Pensam que aquí el que es va fer va ser un... un d'això, una copiada directament del que és la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, que estableix que efectivament tots els decrets o totes les ordres o qualsevol figura jurídica que constitueixi o que configuri un ens públic ha de tenir un capítol o ha de tenir un article que parli de la seva extinció i la seva liquidació i, com a llei genèrica, explica dos punts, o puntua dos punts.

Un diu "es podrà fer per determinació d'una llei i es podrà fer per decret del Consell de Govern perquè les seves finalitats i els seus objectius s'hagin assumit en la seva totalitat o perquè les seves finalitats i els seus objectius hagin estat complerts en la seva totalitat", però això és la llei genèrica. No té per què cada entitat tenir els dos punts, basta que... els pot tenir els dos o basta que en tenguin un.

Si nosaltres vàrem constituir un institut balear de la dona per llei i l'Institut Balear de la Dona té com a finalitat la lluita contra la discriminació de la dona i afavorir la igualtat entre homes i dones, pensam que el segon punt sobra de per tot. No és un consorci, l'Institut Balear de la Dona, que es constitueix per remodelar un espai o per construir alguna cosa o per elaborar un pla. L'Institut Balear de la Dona té una finalitat política, quan s'aconseguirà..?, quin segle s'aconseguirà una plena igualtat, com perquè tenguin aquest article?

Pensam que s'ha de manera ràpida, un *copy-paste*, i pensam que políticament el que hi ha d'haver és el que expressa aquesta necessitat que hi hagi l'extinció i liquidació i que sigui únicament per determinació d'una llei, tal i com es va constituir l'Institut Balear de la Dona.

Després, al punt següent, al punt 5 que és: "El Parlament de les Illes Balears, d'acord amb l'article 8 de la Llei per a la dona, insta el Govern de les Illes Balears a no signar cap conveni educatiu amb empreses, entitats, cooperatives educatives que segreguin per aules els nins i les nines."

Ens va preocupar molt l'anunci d'un diari en què es determinava que es prepara un conveni amb una entitat que afavoreix o que promou la discriminació a les aules entre nins i nines, la separació entre nins i nines. Pensam que l'article 8 de la Llei per a la dona, que és una llei elaborada pel Partit Popular o pel Govern del Partit Popular i aprovada amb els vots del Partit Popular que defensa que s'ha de promocionar la coeducació, pensam que no és una manera de promocionar la coeducació amb aquesta llei en vigor que es pugui pagar el separar o pugui rebre doblers públics una entitat que defensa la separació entre nins i nines. A més, en un moment de crisi en què es redueixen serveis de tot tipus créixer amb aquest tipus de conveni ens sembla d'allò menys adequat.

Per tant, demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern que aquests tipus de convenis no es realitzin.

Finalment, "El Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social a resoldre els problemes de seguretat anunciades pel Govern per tal que els serveis de l'Institut Balear de la Dona tornin a tenir horari d'horabaixa dirigit al públic". Això va ser un dels arguments que va donar la consellera en la seva... quan se la interpel·lava, que ara determinats serveis només s'obrien el matí perquè el servei de seguretat no els dona servei a la tarda i els funcionaris no volen treballar sense servei de seguretat.

Pensam que aquests convenis es poden modificar, si hi ha un contracte aquest contracte es pot modificar i facilitar que aquest tipus de servei, on les dones acudeixen, que a vegades tenen complicacions d'horari el matí, tenguin un horari molt més ample perquè les dones hi puguin anar el matí i l'horabaixa segons la seva disponibilitat, tal com funcionava fa escassament un any.

Pensam que és un problema que es pot esmenar d'una manera ràpida i per això, demanam que el Parlament insti el Govern que ho faci d'aquesta manera, d'una manera ràpida i que els serveis puguin funcionar tal com funcionaven.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades, permetin-me que comenci aquesta intervenció afirmant que un estat democràtic no ho serà del tot fins que es completi la igualtat efectiva entre la ciutadania que la integra, amb una igualtat de partida que ajudi a circular (...) amb millors condicions perquè després cadascú pugui aprofitar les oportunitats brindades. És per això, per aquest motiu, que per a nosaltres la igualtat efectiva entre homes i dones és una premissa molt important.

Des de l'aprovació de la Constitució Espanyola de 1978 als nostres dies s'han donat diversos episodis en matèria d'igualtat. Al principi es varen fer avanços importants, tots a partir de la lluita en les reivindicacions de dones valentes que es varen enfrontar als companys, a la família, a l'Administració, a la feina, etc., perquè malgrat que la Constitució establia la igualtat entre homes i dones, no deia ni quan ni deixava establerts tots els seus àmbits, però també hi ha hagut fases d'estancament i qüestions no resoltes del tot com és la capacitat de decidir sobre el propi cos i la violència de gènere, però ara el perill -i en això coincidim amb la Sra. Santiago- ja no és un estancament, és que tornem endarrera amb motiu o amb l'excusa de la crisi econòmica, no debades patim també un retrocés amb molts d'aspectes que ens semblaven ja drets consolidats i que eren per sempre.

Sembla que el món en el futur ja mai no serà tal qual l'hem conegut aquests 30 anys. Per desgràcia, s'estén la percepció que probablement les nostres filles i netes tindran una vida pitjor que la que ha tingut la nostra generació o la meua generació, que va començar molt malament amb el franquisme, que havia millorat amb la democràcia i que ara una ennigulada fosca ens omple d'incertesa el futur.

Nosaltres lluitarem per clarificar aquest futur, cada generació es mereix millors oportunitats que l'anterior, temes com els que s'han parlat aquí com la feminització de la pobresa, l'atur que castiga més a les dones, les estratègies d'empresa perquè les dones cobrin manco que els homes o els futurs condicionats perquè en un moment donat no s'ha pogut decidir sobre la maternitat o les dificultats que tenen les dones per accedir a llocs de responsabilitat perquè malgrat que estadísticament són les que més estudien, les que tenen millors notes, després estan pitjor representades que els homes. Tot això com dic són qüestions encara no resoltes que ens animen a continuar amb les nostres reivindicacions.

La Sra. Santiago en la seva intervenció, motiu de la interpel·lació a la consellera fa un parell de setmanes i avui mateix, ja ha exposat de manera exhaustiva com la crisi incidia durament sobre les dones en temes com les pensions, l'atur, el retrocés -les escoles infantils, afegiré-, la Llei de dependència, la reforma laboral, etc. Per tant, jo no m'estendré tampoc en aquest aspecte, però sí que volia fer menció a un retrocés en

qüestions que no tenen un rerafons econòmic, però sí biològic, que és la possibilitat, que també s'ha citat aquí, que hi haurà en aquesta comunitat de segregació a les aules amb fons públics o la direcció dels òrgans d'administració en mans gairebé exclusives d'homes, com és el mateix govern d'aquesta comunitat o, per posar un exemple també, la selecció dels membres que representen el Govern en el Consell Escolar de les Illes Balears o també les dificultats que després que el PP arribés al poder varen tenir les interrupcions voluntàries de l'embaràs.

La Sra. Consellera va dir a la interpel·lació que tant el Govern com ella mateixa tenien un ferm compromís i un encàrrec del president de posar tots els seus esforços i recursos per aconseguir que la igualtat sigui una realitat en tots els àmbits de la societat. Textualment: "una igualtat real d'oportunitats és fonamental per a nosaltres -va dir- així com eradicar les discriminacions existents a la comunitat". Clar, jo quan llegia açò al *Diari de Sessions* pensava, com es pot parlar d'igualtat real d'oportunitats quan al Consell de Govern hi ha una sola dona?

Un eix fonamental del Pla estratègic d'igualtat, del qual també ens va parlar, va dir que seria l'educació perquè vol promoure la major participació de les dones en tots els àmbits de l'educació. Però de quina participació en el món educatiu parlen si no tenen en compte aquesta premissa ni quan han de nomenar els membres representants del Govern en el Consell Escolar de les Illes Balears? El Consell Escolar, precisament, és un camp on hi ha moltes dones. També aquí resulta que no són prou bones com per representar l'administració educativa en aquell òrgan. Si el Govern menysprea les dones, quin missatge es trameta a la societat i a la joventut?

Va dir la consellera a la rèplica que no creia en les quotes i que el que s'hauria de fer, entre d'altres coses com la formació, la conciliació, és un repartiment de rols. Vaig sentir bé?, un repartiment de rols?, hem de tornar una altra vegada a l'època dels homes caçadors i de les dones recol·lectores? Tan enreret tornarem? L'home treballa fora de casa, la dona a dins, l'home és el metge, la dona és la infermera. Són això els repartiments de rols?, són aquests que vol la consellera? No. Nosaltres no estam d'acord amb el plantejament de la consellera.

És per aquest motiu que el Grup Socialista votarà a favor dels punts de la moció. No afegirem res sobre el primer, de la violència de gènere, perquè no podria ser més explícit, però sí que quan ens parla de les quotes i de la discriminació positiva nosaltres l'hem complementat amb una esmena que diu, que s'insti el Govern de les Illes Balears a posar en pràctica la paritat d'homes i dones en tots els nivells de direcció de l'administració.

La discriminació positiva, senyors i senyores, i l'aplicació de quotes són importants per al nostre grup per avançar cap a la igualtat i per fer visibles les dones en tots els àmbits socials i laborals.

Mirin, gràcies a la Llei de la paritat, a la llei cremallera que tenim en aquest parlament, hi ha un 50% de dones i d'homes, un 50% també de dones del PP que poden estar representades perquè ja ho veuen vostès. On la legislació no diu res, com és a la composició del Govern únicament hi ha una dona. Aquesta és la política per a la igualtat que practiquen els canviadors, que practica el Partit Popular.

Quant als punts sobre la gestió de l'Institut Balear de la Dona no podríem tampoc estar més d'acord que es torni enrere l'article de la modificació del decret que regula l'organització i funcionament de l'IBD que preveu que la dissolució d'aquesta entitat s'hagi d'aprovar per una llei, tal com la creació de l'institut que va ser també per llei. Però fixi's, Sra. Santiago, que en aquest, com en altres temes, el Partit Popular en lloc de solucionar els problemes que hi ha o que sorgeixen els utilitzen com a excusa per portar a terme la seva política de canvis, dels canviadors. No han reduït l'horari de l'IBD perquè han posat al capdavant una directora que té altres feines a fer, com estar tot el dia en el poble on és regidora, sinó que és perquè no hi ha seguretat als capvespres i els funcionaris i funcionàries no hi volen anar.

A Menorca s'ha tancat el centre assessor de la dona i s'ha unificat el servei amb menors i família, però el que diuen és que hi havia problemes del manteniment del local i que per açò l'han tancat. Però mirin com no se soluciona ni la qüestió de seguretat ni la qüestió de les obres.

El nostre grup també es va queixar al darrer consell rector de la dona que l'institut estigui tancat el capvespre perquè un altre efecte dels canviadors és que aquest òrgan es reuneix únicament el matí, el mateix consell rector, quan hi ha dones que són membres que treballen i que tenen dificultats per assistir-hi.

Les altres esmenes que ha presentat el Partit Socialista fan referència a desbloquejar la partida destinada al Consell de participació de la dona de les Illes Balears i facilitar-li els recursos econòmics necessaris per tal que aquesta entitat, com a òrgan consultiu i d'assessorament de l'IBD, pugui funcionar amb normalitat. No tenim cap esperança que el Grup Popular hi voti a favor perquè un dels retalls precisament aprovats aquests dies ha estat bloquejar 600.000 euros en els pressuposts d'aquesta entitat.

També hem presentat dues esmenes més per continuar les negociacions per fer efectiva la transferència de les polítiques d'igualtat als consells insulars i per reobrir les oficines d'ajuda a les víctimes del delictes, que eren utilitzades fonamentalment per les dones en situació de violència de gènere.

En definitiva, senyors i senyores diputats, no volem que es faci ni una passa enrere en matèria d'igualtat. De cap manera no permetrem retrocessos en els drets de les dones perquè venien d'una posició molt desfavorable. Sempre ens tendran davant d'un govern que el que cerca és tornar a posicions anteriors als anys vuitanta del segle XX. No, senyores diputades i senyors diputats, les dones no ens ho mereixem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. María José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Santiago i Sra. Rita, dejen de engañar a la gente y de hacer demagogia a la que nos tienen acostumbrados. Con la reforma sanitaria las pensiones no contributivas no pagan, las pensiones más bajas no pagan, los parados de larga duración no pagan. Quizás si hubieran ustedes gestionado mejor el dinero público y no hubieran dado subvenciones de aquella manera las cosas serían hoy en día de otra manera.

Respecto del primer punto de la moción le vamos a votar a favor y quiero que mis primeras palabras sean de recuerdo a todas las mujeres que han sido víctimas de la violencia de género. Quiero expresar mi más rotunda condena y la del Grupo Popular a la violencia ejercida contra las mujeres como el más cruel exponente de la falta de igualdad en una sociedad. En este tema todos los partidos debemos estar unidos sin fisuras, sin demagogias. A todos nos une el objetivo de trabajar por la erradicación, de una vez por todas, de la violencia contra las mujeres. A pesar de los avances las cifras demuestran que algo está fallando, estamos fracasando en la lucha contra la violencia de género. En Baleares los desafíos en materia de discriminación y de violencia de género son todavía muchos. No cabe duda de que a lo largo de estos años ha recorrido un trecho importante, pero queda mucho por hacer. Hoy los malos tratos a las mujeres siguen siendo una lacra social que aún no se ha logrado erradicar, una lacra que nos incumbe a todos.

Este gobierno no se resigna ni se va a conformar con los datos actuales, la lucha contra la erradicación de esta lacra va ser prioritaria tanto para este gobierno como para el de Mariano Rajoy. Este gobierno va a trabajar con decisión para apoyar a las víctimas y para que denuncien. El mayor cómplice de la violencia de género es precisamente el silencio. Ningún agresor va a quedar impune. En este sentido la ministra ya ha anunciado una estrategia nacional para la erradicación de la violencia contra las mujeres y una batería de medidas para lograr la máxima eficacia de las herramientas legales e instrumentos actualmente existentes. A todos nos debe unir el objetivo de mejorar la lucha por la erradicación de la violencia contra las mujeres, una materia que requiere de esfuerzos conjuntos y de esfuerzos decididos.

En cuanto al punto dos, sobre la política de cuotas, evidentemente no estamos a favor. Nunca hemos necesitado en el Partido Popular las cuotas para apostar por las mujeres, ni en las listas ni en los puestos de dirección. Lo hacemos por convencimiento, nunca por una imposición legal.

(Aldarull)

En temas de igualdad creemos que hay cuestiones mucho más prioritarias que en poner una cuota o un porcentaje. Las cuotas no atacan el verdadero problema de las desigualdades, las cuotas no solucionan los problemas reales de las mujeres. En el Partido Popular apostamos por las medidas de conciliación y por la corresponsabilidad otorgando los mismos derechos a los padres y a las madres en permisos de lactancia, de excedencias, de flexibilizaciones horarias y muy especialmente en el permiso de paternidad.

Señorías, el camino hacia la corresponsabilidad lo inició un gobierno del Partido Popular al incorporar al padre en el permiso de paternidad porque antes los padres ni existían ni contaban en lo referente al cuidado de los hijos.

Desde el Partido Popular hemos ido muy por delante en las medidas de igualdad sin dedicarnos a utilizar a las mujeres como bandera electoral. Con la política de igualdad de la izquierda la paridad es una pro propaganda, y se lo voy a demostrar. Las últimas elecciones han sido las segundas desde que la Ley de igualdad de Zapatero se aprobó, pues dicha ley no ha conseguido llevar más mujeres al Congreso de los Diputados, todo lo contrario. En el 2004, la última convocatoria sin que la Ley de paridad fuera obligatoria en las listas, se sentaron 125 mujeres en los escaños, pues en las dos últimas convocatorias electorales, con la ley en vigor, las mujeres han perdido un puesto en el Congreso. En ambas legislaturas las diputadas suman 124 escaños, uno menos que sin la ley, lo que supone un porcentaje que no llega al 36% de los parlamentarios. Éste es el éxito de sus leyes de cuotas. Por otra parte, de esas 124 mujeres solamente 39 eran cabeza de lista en sus candidaturas, el resto estaban en puestos que no eran de salida.

Sin embargo, el Partido Popular, que es el partido contrario a las cuotas, fue el partido político con más candidatas a alcaldesa y a presidenta regional; eran mujeres el 48,4% de las cabezas de lista populares en capitales de provincia y en municipios de más de 100.000 habitantes; eran 4 las candidatas a las autonomías, de trece de las comunidades autónomas. En cambio, en el PSOE, el partido que puso en marcha la Ley de igualdad y que es firme defensor de las cuotas, 3 de cada 4 candidatos municipales eran hombres y sólo presentaron 3 mujeres como cabeza de lista de las autonómicas. Esa es la política de igualdad que practica el PSOE, Sra. Rita, esa es la política de igualdad del PSOE.

La Ley de igualdad permite la presencia de las mujeres en las listas, pero no garantiza que accedan a un puesto de responsabilidad. En el PP siempre hemos defendido que las cuotas no facilitan la participación de la mujer ni en política ni en ningún otro campo, y las cifras que les he dado lo avalan. En lo que a igualdad se refiere hay que ir a cuestiones de bases y no a meras acciones propagandísticas como acaban siendo las cuotas. Desde el Partido Popular vamos a seguir trabajando por medidas que solucionen los problemas cotidianos de las mujeres, todos los que ustedes no han sabido o no han querido solucionar con su ley de cuotas.

En cuanto al punto tercero, sobre la incorporación de las representantes del Consell de la Dona a la elaboración del plan de igualdad, mire, Sra. Santiago, ustedes adaptaron y aprobaron el decreto que regula el Consejo de participación de la mujer y le voy a decir lo que dice ese decreto en su artículo 4: "el consejo de participación de las mujeres de las Islas Baleares ejercerá estas funciones; valorar y determinar antes de su aprobación los planes de igualdad entre hombres y mujeres en el ámbito de la comunidad". Pues, este gobierno se va a limitar a cumplir lo que dice la normativa que regula el Consell de la Dona en sus funciones, repito, normativa aprobada por usted cuando era consellera. Así que cuando el plan de igualdad esté terminado se pondrá a disposición del Consell de la Dona para que lo valoren y lo dictaminen antes de su aprobación tal y como marca el decreto que usted misma aprobó. Por lo que no entiendo muy bien a qué se deben sus cambios de criterio.

En cuanto al punto cuarto, igual que el anterior, Sra. Santiago, es que la Ley del sector instrumental la aprobó su gobierno y, es más, la modificación del decreto de funcionamiento del Instituto de la Dona se elaboró por la anterior directora del instituto, su directora del instituto. Este gobierno ya se encontró el decreto hecho. Pero la verdad es que día nos demuestra que no estaba muy atenta a lo que pasaba en su conselleria. Así que como veo que aprobaba las leyes sin leerlas le voy a decir lo que dice la ley que aprobó su gobierno. Según la disposición transitoria segunda de la Ley del sector público instrumental, todos los entes del sector público instrumental deben adaptar su normativa y sus estatutos a la nueva ley. El Instituto de la Dona es un organismo público y por eso, para adaptarlo a la ley del sector instrumental, la anterior directora redactó este decreto que recoge exactamente lo que dice la ley en su artículo 37, en cuanto a extinción de organismos públicos.

Lo que veo es que ustedes ya no saben qué inventar para hacer demagogia porque ésta es una mera cuestión de adaptación de estatutos, no significa que nadie quiera cerrar el Instituto de la Dona. Además, la verdad es que este debate empieza a ser un poco surrealista, usted sale a criticar los decretos que aprobó cuando era consellera y yo tengo que salir a defenderlos. Aclárese, Sra. Santiago. Últimamente se está convirtiendo en una costumbre de su partido, cuando están en el Gobierno aprueban una norma y cuando están en la oposición nos exigen que la incumplamos, como en el caso del hotel de Sa Rápita.

(Petit aldarull)

La verdad es que dice muy poco a favor de su coherencia...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

... y la escasa credibilidad de su partido.

En cuanto al punto cinco, sinceramente, creo que tienen un grave problema con respetar la libertad de los demás y de querer imponer siempre su criterio. En este país hace años que vivimos en democracia. Miren, ya el artículo 26 de la

Declaración de los Derechos Humanos de la ONU estipula que los padres tendrán derecho preferente a escoger el tipo de educación que habrá de darse a sus hijos, dice los padres, no los gobiernos.

Por otra parte son ya tres las sentencias del Tribunal Superior de Justicia de Baleares que han declarado el derecho al concierto educativo de dichos colegios y han anulado, por otra parte, las resoluciones de la Conselleria de Educación del Pacto que denegó dichos conciertos. ¿Cree acaso que su opinión está por encima de las instancias que ya han opinado al respecto?

Miren, en el Partido Popular hemos creído siempre en la libertad de los padres para que escojan la educación que quieren para sus hijos, además creo muy sinceramente que no le corresponde ni a usted ni a mí ni a ningún gobierno decidir qué es lo mejor para los hijos de los demás.

En cuanto a la apertura por las tardes de los servicios del instituto, mire, según un informe remitido en setiembre de 2011 a la directora del instituto por el propio servicio de información se llegó a cuestionar la necesidad de mantener el horario de tarde, puesto que la petición de citas por las tardes era mínima y una vez concertadas las citas el porcentaje de usuarias que acudían era mucho mayor que en horario matinal. Por otra parte, teniendo en cuenta el estudio que se ha hecho de los últimos seis meses estamos hablando de una media de una usuaria al día en horario de tarde, lo que no se justifica para nada ni de gasto económico ni de personal que representaba. Para los casos en que las mujeres tienen dificultades en acudir a una cita por la mañana, que ya la tenían con el horario de tarde puesto que la última cita se daba a las cinco, ya me dirá usted qué soluciona, se les ofrece una entrevista telefónica a una hora pactada de acuerdo con sus posibilidades. Es decir, las dificultades de asistencia al centro de información por las mañanas, y esto dicho por los técnicos, no se resolvieron hasta ahora por el horario de tarde sino en todo caso con la mencionada entrevista telefónica. Además, la atención a las mujeres durante las 24 horas no se ha visto afectada dado que se tomó la decisión por parte de la directora de ampliar el horario de atención vía telefónica del servicio 24 horas, que antes empezaba a las cinco pues ahora empieza a las tres de la tarde hasta las ocho de la mañana, por lo que cualquier mujer que lo necesite será atendida telefónicamente las horas que el instituto está cerrado. Por consiguiente, la valoración hecha por las propias técnicas del centro de información es que de esta manera queda cubierta las 24 horas la atención y el asesoramiento de las potenciales usuarias del Institut Balear de la Dona, lo que hace del todo innecesaria la apertura por las tardes. Por eso vamos a votar en contra de este punto de la moción.

Así que, Sra. Santiago, como ve no tiene ningún tipo de necesidad de preocuparse por la situación de las mujeres en esta comunidad. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sra. Bauzá, jo no he dit cap mentida, he parlat de les dones vídues de la nostra comunitat autònoma, no he parlat de les pensions no contributives, de les dones vídues que cobren 540 euros o 520 i que a partir d'ara hauran de pagar 8 euros per medecines si les necessiten i que abans no es pagaven. I a això li poden dir el que li vulguin dir, però això és un copagament sanitari perquè les medecines es donen per problemes de salut, es prescriuen per problemes de salut, ho ha un metge, no va una persona a comprar el que li dóna la gana, això és un copagament sanitari. I les dones vídues de la nostra comunitat autònoma, que cobren 540 euros, ara hauran de pagar 8 euros que abans no pagaven. Això és repagament.

Tanta sort que estan d'acord en el punt 1, amb això estan d'acord perquè, efectivament, hem de donar suport a les dones.

El servei, miri, el servei, com que nosaltres ja ho sabem, ja sabem que això passaria perquè sabem les dificultats que tenen els funcionaris per quedar-se l'horabaixa i les dificultats que varem tenir per mantenir-lo, varem començar a telefonar i varem telefonar cada quinze dies, cada quinze dies telefonàvem, abans que vostès prenguessin la decisió de tancar el servei, demanàvem hora l'horabaixa i ens deien *no, no, ara no se da por la tarde*, quan encara estava en vigor l'horari de l'horabaixa. I vostès no tremolen, no tremolen per tancar dos hospitals i en canvi sí tremolen per imposar a uns funcionaris que facin l'horabaixa. Això és el Govern que tenim. Ara que vostès han augmentat de 35 a 37 hores i mitja supòs que podran fer-ho l'horabaixa.

L'excusa que va donar la Sra. Consellera no va ser aquesta, l'excusa que va donar la Sra. Consellera va ser un problema de seguretat i ara vostès han reduït, substitueixen cridades telefòniques per treball presencial amb les persones quan en temes de sanitat, de serveis socials, dones que tenen dificultats, el tema presencial, el tema humà, és fonamental.

El tema de quotes. Vostès no creuen en les quotes entre homes i dones, però en les territorials sí que hi creuen; aquest govern té quota territorial però no pot tenir paritat. Vostès no hi creuen, en les quotes; en la territorial, sí, però de paritat, no, de famílies, de famílies polítiques.

Reconciliació. Vostè parla de reconciliació quan el Govern del Sr. Rajoy ha aturat tot el tema de la paternitat? Si em vol escoltar..., jo trobo que li deu fer rialles perquè riu amb els seus companys de devora. Ha reduït la paternitat, el dret a utilitzar la paternitat; el Sr. Rajoy l'ha llevat, sí!, l'ha llevat amb aquestes retirades de mesures.

Si no aconseguim major presència d'homes i dones després de 30 anys de democràcia haurem de modificar les coses, perquè tal vegada si en aquest decret, si la llei estatal en lloc de 60-40 que permet el que vostè diu, que efectivament no hi hagi paritat, tenguéssim un llei cremallera potser sí que seria més important o seria més igualitària. Per què no tenim un govern paritari?, perquè ningú no obliga; si tenguéssim un govern paritari obligaria. Nosaltres estam convençuts que a les files del Partit Popular hi ha tantes dones com homes capacitats per ser consellers, i per què no?, perquè no es té present; és un problema de mentalitat, és un problema que tenen tots els

partits, i vostès surten aquí a defensar el Partit Popular. És un problema que tenim tots els partits, la dificultat que tenim les dones per accedir als òrgans de direcció i als òrgans de direcció de tots els partits, i vostès vénen aquí a defensar el Partit Popular quan el que haurien de defensar és la presència de les dones independentment del partit que fos.

Consell de la Dona. Vostè només ha llegit un article del Consell de la Dona. El Consell de la Dona és un òrgan de representació i de participació; per tant participem des del principi en la seva elaboració, no només en l'aprovació, participem des del principi, perquè potser si vostès hi participassin des del principi, com no varen fer en el tema de l'avortament, que no varen comptar amb la presència del Consell de la Dona, potser el Defensor del Poble no ens donaria la raó que varen cometre una irregularitat, que la Conselleria de Salut va cometre una irregularitat quan va aplicar el protocol de l'avortament, com ho tenim aquí, que ens ha donat la raó de la nostra denúncia al Defensor del Poble, perquè si hi hagués hagut la presència del Consell de la Dona no haguessin aprovat aquest protocol que incomplia tota la legislació actual. O com un pla d'ib-salut 2020, en què no hi va haver participació d'entitats, només va estar penjat a la pàgina de la conselleria i va donar propostes qui va voler donar propostes, però no hi va haver participació i ara tenim un pla ib-salut 2020 que no serveix per a res o que serveix per a molt poc, perquè allà no es pronunciaven tancaments, allà no es parlava de tancaments d'hospitals, com s'ha parlat, es parlava d'una altra estructura de l'ib-salut quan al cap de 15 dies teníem una altra estructura de l'ib-salut aprovada per decret. Etcètera, etcètera.

Si no hi ha participació dels professionals i participació de les entitats i només ens erigim els polítics com els savis que ho sabem tot i que ho podem resoldre tot passen aquestes coses.

I després allò de la coeducació. Jo què volen que els digui? Vostès separen i separen. Separen nins catalans i castellans; ara els sembla bé separar nins i separar nines. Vostè pensa que això és la coeducació? Vostè pensa que això és la coeducació? Això ho posa la Llei per a la dona que va ser una llei del Partit Popular, promocionar la coeducació. Als anys seixanta sí que hi havia separació de nins i nines, hi havia programes diferents, a les nines ens ensenyaven a cosir i a fer punt de creu i, als nins, els donaven una hora més de matemàtiques o una hora més de gimnàstica. Però ara els programes no són així; o també volen que hi hagi programes diferenciats entre nins i nines? El programa és el mateix, els professors són els mateixos, tenen la mateixa preparació; per què han d'estar separats els nins i les nines? Què ho avala?, per què han d'estar separats els nins i les nines?, si després al carrer jugaran junts, al cinema jugaran junts. Per què separen nins i nines?

Això no és la coeducació, això no és la igualtat. Si ja deim que els nins i les nines necessiten estar separats...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...on hi ha coeducació?

(Remor de veus)

El decret. Escolti, el decret està publicat el 22 del 3 del 2012, vuit mesos després del govern, el 22 del 3 del 2012! Però és que a més a més l'únic que li demanam és que no hi hagi els dos punts, que només n'hi hagi un, que sigui per llei. Per què no ho poden fer? No, la llei posa dos punts!

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Triïn-ne un, triïn-ne un.

EL SR. PRESIDENT:

...vagi... Sra. Santiago, si vol concloure, per favor...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bé, em sap greu, president, això passa molt aviat. Simplement vull dir al Partit Socialista que agraiem el seu suport a la totalitat de l'esmena. L'únic que propòs és que el punt 7 vagi a continuació del punt 2. Altres temes no els volíem tractar, com per exemple allò de les oficines d'ajuda a víctimes del delictes perquè volíem un debat més polític i que no venguessin amb l'excusa de l'herència, però donat que ho votaran tot el contra podem acceptar també incorporar el punt del Partit Socialista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

Idò ara passarem a votar, si els sembla bé, la proposta del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. El punt 1 queda aprovat per assentiment, i passam a votar tots els altres punts. Llavors ja votarem les esmenes del Grup Socialista, ja que vostè les ha acceptades.

Per tant passam a votar ara. Votam.

24 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar l'esmena 3137 del Grup Parlamentari Socialista.

Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queden rebutjades.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de les proposicions de llei RGE núm. 5829/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca; i la RGE núm. 600/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relatives a impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

Atès que ambdues proposicions de llei tracten sobre el mateix tema, procedirem al seu debat conjuntament, segons l'acordat per la Mesa i la Junta de Portaveus del passat dia 25 d'abril del 2012.

IV.1) Proposició de llei RGE núm. 5829/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per fer la presentació de la Proposició de llei RGE núm. 5829/11 té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. President, Sr. Aguiló, que veig que no li interessa molt aquest debat d'impostos, al nostre parer no podem continuar així. Això va de rota batuda i ja no sabem on ens menen.

He vist en el període de preguntes que fins i tot es feien mamballetes a les iniciatives de dilluns quan nosaltres pensam que és inadmissible que en aquesta situació es permetin anar per lliure. No creim que el president pugui decidir tot solet que tanca hospitals, que tanca un hospital de més de 500 anys; o els atacs a l'educació, a la cultura, al medi ambient, etc. No podem continuar fent destrossa de l'estat del benestar i anar fent sense pactar res amb els actors socials i la ciutadania, sense pactar entre tots les prioritats i les mesures a emprendre en un moment tan difícil.

Perquè certament el moment és difícil, molt. Però precisament per això més que mai cal una altra actitud i cal un altre lideratge, cal explorar totes les fórmules de consens i de compromís i evitar les provocacions sobrerres. Si mai no és sa promoure la fractura social, avui és una irresponsabilitat que ens pot menar a escenaris devastadors. Deixin de provocar, deixin d'anar a la seva i pactem una bateria de propostes per afrontar la caiguda d'ingressos. Perquè hi ha retxes en els serveis públics que no hauríem de traspasar, i vostès sembla que no en respecten cap; no sabem ni en veuen cap.

Avui duim una proposta que entenem que es pot consensuar, una d'entre les moltes possibles. No se'ls escapa, a més, que seria tot un missatge que aprovessin la presa en consideració d'un impost ambiental. Representaria un punt d'inflexió que donin suport a una iniciativa de l'oposició, sense perjudici, naturalment, de si hem de negociar res en tràmit de ponència. És imprescindible que corregeixin aquesta imatge d'anar contra tot i contra tothom. Són el govern del país, de tots nosaltres.

Acaben d'anunciar que tanquen dos hospitals, que es carreguen institucions de participació i de dinamització, i no és pel seu cost, com el Consell de la Joventut i el CES, reconegut a l'Estatut. Mentrestant s'entreenen provocant amb les senyes d'identitat i els espais emblemàtics, i tot sense explorar punts de diàleg. Fins i tot els afectats més directes s'assabenten per la premsa que els treuen al carrer. Estam instal·lats en una dinàmica embogida, que en cada bugada d'un consell de govern o d'un consell de ministres perdem un llençol en drets i serveis, llençols guanyats amb l'esforç de generacions; una dinàmica que contribueix a una psicosis col·lectiva de desconfiança, d'una por enervant, que afecta el comportament econòmic de tota la societat arreu de l'Estat. Basta veure la resposta del turisme de l'Estat espanyol durant la Setmana Santa. I no és por, per tant, el que ens fa falta, sinó cohesió, empena i coratge.

No se'n riguin del malestar social i de les mobilitzacions. Ben al contrari, els haurien de tenir presents i molt presents. O són capaços de catalitzar l'energia social i aconseguir que sigui fecunda, o podem provocar una frustració de nivells colossals.

És en aquest context que avui l'oposició els presenta un impost. Reconexeran que no és habitual que l'oposició presenti la creació d'impostos. No ho ha fet mai el PP a l'oposició; al contrari, el PP, aquest PP tan responsable amb la despesa pública, sempre ens deia que n'havíem de llevar, i, això sí, demanava que gastàssim més i més i més i més -se'n recorden?, se'n recorden?-, en totes les matèries. Idò nosaltres duim un impost, un impost que ja va entrar en aquesta cambra l'anterior legislatura. No em vull entretenir gaire en el passat, però com que sembla que acaba essent el descodificador de tots els nostres mals i al que dedicam més temps en aquesta cambra, tampoc no estarà de més recordar la sort d'aquest tribut i que ens serveixi per repassar els avatars de 2010 i 2011, perquè el relat real d'aquest tribut i d'altres mesures té molt poc a veure amb la tergiversació que es fa en aquest parlament per part del Partit Popular, avui en tot el període de preguntes.

Com vostès saben la caiguda d'ingressos dels anys 2008 i 2009 va ser molt important, i obligà el Govern a baixar els pressuposts per al 2010. El PP ho va criticar acarnissadament! Repassin, per favor, els termes en els quals està tractat en el *Diari de Sessions*, varen presentar esmenes de milers de milions d'euros amb esmenes amb major despesa. Cada dia hi havia iniciatives parlamentàries per demanar més despesa, poden repassar-ho en el *Diari de Sessions*. Això sí, hi havia un tema prohibit: augmentar ingressos, una posició coincident amb Unió Mallorquina. Tanmateix els ingressos no es recuperaven i arribà un punt que es féu evident que es creaven nous impostos o el pressupost de 2011 hauria de comportar reduccions molt dures. I aquí el govern progressista no va voler baixar més la despesa efectiva en serveis, que era de les més baixes de l'Estat -la despesa sanitària més baixa de l'Estat que vostès troben una festa, la més baixa de l'Estat, la qual vostès retallen-, fent cas en això a una combativa oposició que no en volia ni sentir parlar, de retalls. Jo la veritat és que no sé en quin món viuen els diputats actuals quan parlen del passat.

Però el pressupost s'havia de quadrar i ja no hi havia més joc per a l'endeutament, en això estam d'acord, així que es va haver d'elaborar una bateria d'impostos, entre ells aquest. La mesura va ser aprovada com a projecte de llei i enviada a aquest parlament però, com saben, al Parlament aquell paquet no va obtenir el suport suficient i el pressupost es va prorrogar. Curiosament aquest impost sí que comptava amb el suport majoritari gràcies a UM, i potser convendria aclarir per què el Parlament no el va incloure a l'ordre del dia. De totes maneres en general, i que era allò important, el paquet, les dretes mantenien que posar impostos ens enfonsava en la crisi, que per sortir de la crisi n'havíem de llevar, d'impostos; mira tu, les receptes d'avui del Sr. Rajoy i del Sr. Bauzá, dos estadistes que bravegen de complir el seu programa i que cada dia els fan befa mostrant-los vídeos que comparen el que deien amb el que fan. Tot això mentre insistien -no em cansaré de dir-ho- que calien més doblers en educació, i ara en lleven; que calien més doblers en sanitat, i ara en lleven; que calien més doblers en turisme, i ara en lleven; que calien més doblers en promoció econòmica, i ara en lleven.

Però és que, a més, i ara ho neguen, ens deien que gastàvem massa, ens diuen ara que gastàvem massa quan llavors deien que gastàvem massa poc. Els mateixos que criticaven durament els ajustaments pressupostaris 2010 i 2011, i aquests sí que eren fets amb tisores i bisturí, han tret ara la destrala i la motoserra.

Però, bé, com dic del que es tracta és de tirar endavant i el que ara és evident, i pareix que tots hi coincidim, és que cal augmentar els ingressos. Parlam d'uns ingressos anuals amb aquest impost al voltant dels 20 milions d'euros que haguessin anat mel el 2011 i que per ventura, segur, haguessin evitat la patètica roda de premsa de dilluns amb més mesures de la sagnia d'enguany.

Com vostès saben hem intentat en diverses ocasions que el pressupost del 2012 ja pogués preveure els ingressos d'aquest impost sense èxit, així que a final d'any, vint anys després del seu predecessor, optàrem per registrar talment l'impost que havia aprovat el govern anterior. De fet és realment així, no hi hem fet aportacions pròpies sinó que l'hem transcrit, perquè creïem que era el que més s'esqueia al rol que en aquest moment ens correspon en el Parlament. Per tant vostès coneixen la iniciativa, i jo no crec que avui en aquest debat de presa en consideració allò important sigui aprofundir en els detalls, sinó que em vull centrar en la necessitat dels ingressos i el sentit general de l'impost.

Com saben, ho he dit, a les Illes Balears el precedent d'aquest impost és la llei del govern Cañellas de l'any 91, que va ser impugnada pel govern del PSOE i declarada inconstitucional deu anys després. Hem de convenir, (...) el parèntesi, que el marge d'autonomia fiscal que ens deixa l'ordenament jurídic espanyol és ben magre, no només per l'article 6 de la LOFCA sinó per la interpretació restrictiva que en fa el Tribunal Constitucional de maneta del Govern de l'Estat que impugna els impostos. Això, evidentment, no és Suïssa, no és Suïssa. I tanmateix, analitzats els motius de la declaració de la inconstitucionalitat, llegint a fons la sentència, crec que era relativament senzill superar els entrebancs. Bàsicament se'ns deia que l'impost gravava la mateixa matèria que l'IBI; creim que es poden superar les traves del Constitucional sense torturar gaire la fesomia del tribut. Així ho va entendre, per exemple, Extremadura, que visqué una situació semblant i que la va salvar aprovant un nou impost l'any 2005, un impost que avui està vigent i que no va ser impugnat per l'Estat. De fet no fa gaire -aquí tenc la nota del mes de gener- el Tribunal Superior d'Extremadura ha obligat Telefònica a pagar 5 milions d'euros per les liquidacions de l'any 2005 i l'any 2006; no, de l'any 2006 i l'any 2007, perdó, que havien estat recorregudes. 5 milions d'euros són doblers.

No oblidem tampoc que l'article 6 de la LOFCA va ser modificat l'any 2009, una modificació, per cert, en la qual va tenir el seu paper la polèmica sobre la viabilitat del tribut extremeny. N'hi ha que tenen una certa capacitat d'influència -es nota- dins les lleis orgàniques. Ara l'article 6 diu que no es pot gravar el mateix fet imposable que ja gravin els tributs locals, quan abans deia que no es podia gravar la mateixa matèria imposable. No és el mateix fet imposable que matèria imposable, i així ho havia de remarcar precisament la sentència que va anul·lar el nostre impost. Si ja era discutible que el tribut de l'any 1991 afectés la mateixa matèria que l'IBI, ara sembla indiscutible que no es grava el mateix fet imposable. Aquest és l'argument, com saben, que fa servir l'exposició de motius de l'impost.

Com vostès saben el nostre grup hagués preferit aquest impost al que grava la benzina que han posat vostès. Tanmateix hem de convenir que tenen algunes similituds, i si segons el conseller aquest és neutre, que no ho és, també trobarà neutre aquest impost, tot i que els confés que des del nostre grup creim poc en la neutralitat dels tributs: o declaren la guerra als uns o la declaren als altres. Sí que se semblen en el fet que procuren revertir als ciutadans de les Illes Balears una part dels costos mediambientals que suporten com a conseqüència de l'exercici d'activitats contaminants o generadores de riscos, o d'externalitats negatives per a l'entorn natural, tal i com expressa l'exposició de motius, que en aquest sentit és semblant a la que s'apunta per a l'impost sobre la benzina. En definitiva són iniciatives fiscals amb una finalitat verda, amb una finalitat extrafiscal, que s'acullen al principi, consagrat a nivell europeu, que qui contamina paga, que contribueix a conscienciar tothom del veritable preu de l'energia i del seu cost en contaminació, i pretén influir cap a una conducta ambientalment més racional. Tant de bo aquest impost anés acompanyat d'una bateria de propostes de suport actiu a les energies renovables, però l'Estat, com vostès saben, ha retirat de manera fulminant el suport a les renovables. En tot cas ajudarà a fer-les més atractives, perquè les energies renovables queden excloses d'aquest gravamen.

Per descriure molt breument el tribut diguem que grava els elements patrimonials afectes a les activitats de producció, magatzem, transformació, transport i subministrament d'energia elèctrica i de carburants i combustibles sòlids, líquids o gasosos, com també -reparem-hi, important- les activitats de comunicacions telefòniques o telemàtiques. El gravamen consisteix en l'1% del valor dels elements patrimonials afectes a aquestes activitats, un valor que es calcula no sobre el valor cadastral, s'intenta allunyar-se de l'IBI, sinó capitalitzant el 40% la mitjana anual dels ingressos bruts d'explotació en el territori de les Illes Balears durant els darrers tres exercicis. Així que l'impost també contribueix a socialitzar una part de les plusvàlues, que aquí en bona part per paga varen provenir de la privatització del sistema espanyol, tant l'elèctric com el de telefonia. No oblidem que el negoci elèctric ha anat augmentant en un 6% anual d'ençà de la privatització, i no crec que importi recordar aquí, crec que tots les tenim molt presents, les polèmiques sobre els sous obscurs de directius i els repartiments de beneficis d'aquestes grans empreses en plena crisi.

D'altres comunitats autònomes han optat per gravar les emissions a l'atmosfera, és una línia també interessant; Galícia i Castella-La Manxa graven l'emissió d'òxid de nitrogen i d'òxid de sofre; Andalusia i Aragó les d'òxid de nitrogen i de sofre; a Múrcia tota una sèrie també d'emissions; a Aragó i Castellà-La Manxa han gravat el dany ecològic de les macroinstal·lacions, nosaltres hem optat per la producció i transport d'energia i telefonia.

De totes maneres vaig acabant, perquè tampoc no pretenia, com he dit, aprofundir a la figura tributària específica, sinó tan sols presentar-la com a una mesura, una mesura més, una mesura, i m'interessa destacar-ho, hi vull insistir, plantejada des de l'oposició per afrontar el repte que tenim davant, el repte d'un estat del benestar que recuperi activitat econòmica i ocupació. Estam convençuts que no serà una espiral negativa de veure qui acomiada més treballadors, de retalls sistemàtics en drets i serveis, com es resoldrà aquesta crisi.

Els ingressos públics s'han de mantenir i han de garantir prestacions. Confii que un dia PP i PSOE convenguin que l'espoli fiscal al qual ens sotmet l'Estat espanyol, amb transparències superiors al 15% del nostre PIB són una sagnia inassumible que ens porten al peu mateix d'un avenc. Mentre resollem aquest greuge injust, com els suïssos per exemple, com els bascos, o abandonam aquest estat, si cal, encara tenim un petit marge, la nostra fiscalitat és encara avui inferior als països europeus que haurien de ser la nostra referència.

Com vostès saben, aquest és un dels motius de la irritació alemanya i de la seva negativa a polítiques europees que alleugereixin la nostra situació; consideren inacceptable que la pressió fiscal d'un país ric, la seva, sigui inferior a la dels països del sud, la d'Espanya o la de Grècia o la de Portugal, perquè és realment així, i això que Alemanya és enfora de la pressió fiscal dels països escandinaus, jo crec que és un punt de vista ben bo d'entendre; cal adequar la pressió fiscal a un nivell europeu per poder tenir serveis europeus. En comptes del que fan vostès, que és renunciar al nivell europeu de serveis al·legant que no ens els podem permetre. En aquest tobogan cap a l'Àfrica no ens hi trobaran.

Ara estam obligats a jugar la bassa d'escurçar aquesta diferència de pressions fiscals i veureu com a una oportunitat, una oportunitat per reinventar el sistema, amb una fiscalitat més justa, progressista, on certament hi haurà gent que haurà de pagar, sobretot qui més té, recuperant per exemple l'Impost de Patrimoni que acaben de recuperar a València; un sistema fiscal que deixi de beneficiar les rendes del capital i les rendes especulatives amb una taxa Tobin per exemple; un sistema coherent que reaccioni davant les fórmules d'elusió fiscal dels ciutadans més rics, les fórmules societàries, les SICAV, que tothom dóna per fet que és una fórmula d'eludir impostos però que ningú semblen intocables. Però també amb fórmules de fiscalitat verda i de fiscalitat que procuri desincentivar conductes i situacions que siguin negatives per als interessos generals. Aquesta és la contribució que vol fer aquest tribut, com també permetre que rectifiquin d'immediat el paquet de mesures que anunciaren dilluns.

Com ens reunim tots, i acab, Sr. President, tots, actors socials i polítics, per avaluar què en queda del seu pressupost i parlem de com afrontar el temporal. Segurament no ens entendrem en tot, però sempre serà millor que la imatge que transmeten ara d'una estampida d'elefants en una (...), d'una estampida d'elefants als hospitals i a les escoles, d'una estampida d'elefants que l'únic que preserva, curiosament, paradoxalment, és el Palau de Marivent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda.

IV.2) Proposició de llei RGE núm. 600/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista per fer la presentació de la Proposició de llei RGE núm. 600/12. Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, voldria assenyalar que avui de matí en el torn de preguntes hem hagut de tornar sentir el president d'aquesta comunitat autònoma tirar en cara dels grups de l'oposició que únicament serveixen per oposar-se a tot i no fan cap ni una proposta, curiosament per ser uns grups que no fan propostes avui tenim el debat d'una segona proposta en matèria tributària. No sé si ..., el que passa, clar, que les propostes dels grups de l'oposició interessin tan poc al Govern, com tenim aquí l'exemple d'avui, i clar, com que quan hi ha debat d'aquestes propostes no hi són, segurament llavors quan arriba l'ordre, el torn de preguntes, com que no saben que hi ha hagut debat de propostes diuen que no n'hi ha i fan el ridícul, com s'ha fet avui de matí.

Com dic, aquesta és una segona proposta en matèria tributària que es presenta per part del Grup Socialista, coincidint amb la mateixa exactament proposta que fa el Grup del PSM, que hem escoltat al seu portaveu Sr. Alorda fa uns moments, però abans d'entrar a la proposta en concret crec que val la pena fer alguna consideració en alguns fets, alguns d'ells fins i tot molt recents.

Sense anar més lluny, aquest passat dilluns es va presentar en roda de premsa un nou paquet de retalls, un nou paquet de retalls que afecta novament als de sempre, als assalariats, molt concretament en aquest cas al personal laboral de la comunitat autònoma, i a les classes mitjanes, com sempre també, i com no a aquells sectors més necessitats. Crec que en diferents ocasions hem pogut ja expressar la nostra opinió sobre la viabilitat d'aquesta sistemàtica de fer front a la crisi, crec que no és un bon camí i és necessari que aquest govern rectifiqui, ha de canviar el rumb de la política econòmica, aquest rumb d'aquest vaixell que ens explicava avui el vicepresident Econòmic, ara absent, avui de matí, que ens deia que afortunadament començava a girar i que això era una bona notícia; no sé si la societat en general o la major part de la societat d'aquestes illes estarà tant d'acord que aquest gir que comença a fer el vaixell de l'economia és realment positiu o no.

Crec que per part del Govern, per part del Partit Popular s'han de sospesar les mesures i les propostes de retalls i sobretot han de fer propostes concretes que permetin clarament la millora del creixement i la creació de llocs de feina, coses que, com queda clarament demostrat, fins al dia d'avui estan absolutament abandonades. El resultat de la seva política econòmica actual porta al desastre el nostre present i ens fa pensar en un futur encara molt més dur del que vivim en aquests moments. Deia que és hora que aquest govern rectifiqui i aquesta rectificació, des del nostre punt de vista, passa necessàriament per tres punts: un d'ells, la necessitat de recuperar el diàleg, de recuperar consensos amb agents socials, econòmics, polítics, ho ha dit abans el Sr. Alorda, ell ha fet una oferta amb la qual hi estic completament d'acord, seiem-nos entre tots, fem propostes, mireu fins a quin punt podem estar d'acord amb alguna cosa, evidentment, ja ho deia ell, no amb tot, però amb alguna cosa sí, i aquest és un punt fonamental d'aquesta rectificació.

Un segon punt seria fixar una nova fulla de ruta més justa en matèria econòmica, més proporcional, més progressiva i amb objectius més realistes i suportables sobretot socialment, que no enfonsin més famílies sinó que poc a poc permetin que cada vegada més famílies puguin anar sortint del desastre en què ens trobam.

I el tercer punt seria una nova política tributària, una política tributària diferent on, proporcionalment, als seus ingressos es fixin les aportacions de cadascú, on la progressió, com he dit abans, sigui el referent d'aquesta política tributària. Però clar, això passa per canviar la idea o el concepte de prioritats que es tenen per part del Govern, les prioritats d'aquest govern són, des del nostre punt de vista, molt clares: la protecció de les grans fortunes, la protecció de les transaccions de les entitats financeres, dels defraudadors, recordem la recent amnistia fiscal, i, com no, el càstig sistemàtic dels assalariats, de la classe mitjana, dels més necessitats i queda clarament demostrat, pel que vivim, que aquest no és el camí correcte ni encertat.

Deia que és hora de fer un canvi, de prendre un altre camí, és hora de deixar de parlar, com hem tornat sentir avui novament, hem tornar escoltar parlar de l'herència rebuda, no sabem fer res d'altra quan no tenim arguments, parlar només de l'herència, i deixem també, és hora de deixar de culpar de tot el que passa sempre als altres defugint de qualsevol tipus de responsabilitat. I no és tan sols defugir responsabilitats, sinó que també el que s'ha de fer és fer front a aquesta realitat, s'ha de començar a aprovar i fer coses positives, s'ha de començar a aparcar aquesta política econòmica ortodoxa tan coneguda i famosa darrerament i que tants desastres provoca a l'economia de les nostres illes, s'ha de començar a aparcar-la, s'ha de recuperar el seny, la coherència i el respecte social també en política econòmica.

És hora que tant el vicepresident com el president del Govern deixin de mentir, deixin d'enganyar el ciutadà i les diputades i els diputats d'aquesta cambra, és hora de donar la cara, no és hora d'amagar-se i treure el cap només en alguna roda de premsa. És aquí, en el Parlament, on s'ha de donar la cara i on s'ha de venir a donar explicacions i és aquí on s'ha d'obrir el debat sobre els retalls i altres propostes, és aquí on s'ha d'explicar d'on se seguirà retallant, a qui afectaran aquests retalls i per què són necessaris, segons el Govern, aquests retalls, és aquí on s'ha de començar també, a propostes nostres, a canviar aquesta situació.

S'ha de començar per part del Govern i per part del Grup Popular a prestar una mica més d'atenció a les reclamacions socials, però a més de les reclamacions socials també a les propostes, que sí que n'hi ha, sí que hi ha propostes, que fem els grups de l'oposició en aquest parlament. S'ha d'aparcar aquest concepte que avui s'ha tornat a repetir per part del president del Govern, que l'oposició tan sols hi és per dir que no i que no fan propostes, ja li he dit que sí, perquè sí en tenim, el Grup Socialista no es limita simplement a oposar-se, contràriament al que vostès manifesten, el Grup Socialista té propostes a fer, concretes, raonades i aplicables, sobretot aplicables, i tenim i plantejam una alternativa clara a la seva política econòmica ortodoxa, senyores i senyors diputats. I avui, avui aportam una nova proposta alternativa a la seva política tributària.

Com he dit abans, la d'avui és la segona proposta en matèria tributària, la segona d'un grup que, segons vostès, no fa res, no en fa de propostes; fa unes setmanes i a partir d'una primera proposta per modificar i rectificar la política tributària el Partit Popular, el Govern, va renunciar directament a l'ingrés de 30 milions d'euros, i avui, avui, senyores i senyors diputats, segurament novament per via del vot en contra a la proposta de l'oposició, renunciaran a una xifra aproximada de 20 milions d'euros que també podrien ingressar a les arques de la comunitat autònoma.

Són cada vegada més les veus, senyores i senyors diputats, fins i tot algunes dins el propi Partit Popular ara ja que manifesten la necessitat d'aprovar mesures o propostes per reactivar el creixement, complementant polítiques de contenció de la despesa. Demostrat està quin és el resultat d'aplicar únicament i exclusivament propostes per reduir el dèficit, o més clarament, per dir-ho com tots ho entenem, d'aplicar únicament i exclusivament retalls, el resultat és clar: desconfiança absoluta de tots els sectors, llistes d'atur desbordades -recordem les xifres que hem pogut sentir avui de matí del darrer resultat de l'EPA, 163.900 aturats, 52.500 famílies on tots els seus membres estan aturats-, parlin vostès o tinguin en compte aquestes xifres, aquestes darreres dades, no només les del mes de juny del 2011, com va explicar-nos i contar-nos el portaveu del Partit Popular fa algunes setmanes, aquí mateix, que deia que tota la culpa tornava ser dels que hi havia hagut abans governant, els que havien estat governant abans, i que només va recordar les xifres del mes de juny del 2011, no, parlin d'aquestes darreres, parlin del que hi ha ara, que és el resultat de les seves polítiques, senyores i senyors del Partit Popular, aquest és el resultat de les seves polítiques.

Cada vegada més i més hi ha famílies amb greus problemes econòmics i fins i tot la darrera campanya turística d'hivern també ens dona un resultat negatiu i ha estat la pitjor de fa molts anys. Cada dia, senyores i senyors diputats, és més evident que és necessari millorar el nivell d'ingressos d'aquesta comunitat autònoma, ingressos que han de permetre aprovar i aplicar mesures de reactivació econòmica que ajudin a reduir l'atur, que permetin millorar el creixement i sobretot han de permetre no aplicar polítiques de retalls, la política de retalls que porta endavant aquest govern del Partit Popular. És aquesta una proposta que permetrà ingressar entorn dels 20 milions d'euros recaptats de grans empreses que realitzen activitats que incideixen en el medi ambient i en el nostre territori i és per això que hem fet aquesta proposta i basada en capacitat que les comunitats autònomes tenen d'establir tributs propis i, tal com s'ha explicat abans també, tal com es preveu a l'Estatut i a la Llei Orgànica del finançament de les comunitats autònomes, es proposa la creació d'un nou tribut autonòmic propi. Un tribut que recull que és un impost que estableix la present llei i que va dirigit a compensar la societat balear del cost mediambiental que suposa l'exercici de determinades activitats que distorsionen o deterioren el medi ambient en el territori de les nostres illes, tal com diu l'exposició de motius de la proposta.

Amb aquest impost es pretén revertir al ciutadà de les Illes Balears una part dels costos mediambientals que suporten com a conseqüència d'aquest exercici d'activitats contaminants o generadores de risc per a l'entorn natural, a través de determinats elements afectes a aquestes activitats. Activitats i elements patrimonials afectes a aquestes activitats, tals com estancs per emmagatzemament de carburants, combustibles sòlids, líquids, gasosos, instal·lacions destinades al proveïment o a la distribució d'aquests carburants i combustibles, oleoductes, gasoductes, centrals de producció, transformació i subministrament d'energia elèctrica, elements fixos que es facin servir també per al transport d'energia elèctrica i per a la transmissió de les comunicacions telefòniques o telemàtiques.

Jo no m'estendré en el contingut puntual de la proposta, perquè el Sr. Alorda ja ho ha fet directament i clarament a la seva exposició també, i per no reiterar arguments i repetir el mateix que ja s'ha dit, crec que ha quedat en el seu moment prou clar i, si no, ara tendrem l'oportunitat de comprovar-ho amb la intervenció del Grup Popular.

Però aquesta és una proposta, és un nou impost que, a més ha de servir, que, a més de recaptar una quantitat considerable, també ha de ser perquè es prengui una nova mesura de caire mediambiental, sempre hem dit que l'atenció del medi ambient ha de ser una prioritat per als governs de les nostres illes, tots venim dient aquesta frase i repetint-la però no tots l'aplicam, però creim que ja ha arribat l'hora que, a més d'aquelles propostes més tradicionals en matèria mediambiental, com són les ajudes per reduir la contaminació o accions concretes, també es poden aprovar, sense cap tipus de problema, sense cap tipus de condicionant que, tal com s'havia defensat fins ara per part del Grup Popular, impediria l'aprovació d'aquesta proposta, això ha quedat clar que no existeixen tampoc aquests impediments, i creim que una proposta que complementi aquestes que he dit abans en matèria ambiental i que sigui de caire i de caràcter econòmic, en concret de naturalesa tributària, pot servir per ajudar que, efectivament, les arques de la nostra comunitat autònoma millorin; que millorin aquests ingressos tan necessaris perquè puguin abandonar-se les polítiques de retalls salvatges que s'apliquen per part d'aquest govern, que deixin d'aplicar-se aquestes polítiques que sempre repercuteixen negativament sobre els mateixos, que es deixi la política de protecció dels més poderosos, de protecció dels que més tenen; que es comenci a tenir i prestar atenció a aquells que més necessiten i a aquells que més negativament reben les conseqüències d'aquesta situació econòmica crítica que ja fa un temps que patim a les nostres illes, a l'Estat i crec que arreu de tota Europa, com a mínim.

I per tant, entenem que una bona proposta, un bon punt de començament de rectificació del que havíem dit abans, de la necessitat de canviar el rumb d'aquest vaixell, que deia el vicepresident, seria tenir en compte i atendre les propostes com aquesta del dia d'avui, que l'únic que pretenen és que, efectivament, tal com es ve reclamant, a més de permetre que es redueixin els retalls que s'apliquen, permetin obtenir majors ingressos per fer polítiques que millorin el creixement i que reactivin la nostra economia i permetin crear més llocs de feina.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És preocupant, almanco a mi em preocupa, que avui per defensar una proposició de llei que intenta aplicar un nou impost, estiguin el 75% del temps criticant el Pla d'equilibri presentat aquest dilluns. És realment curiós que per defensar una proposta en positiu -entenc- s'empri aquest temps per criticar el que fa el Govern precisament per intentar solucionar una situació heretada, una situació sobrevinguda i que realment ens posa davant d'una situació molt delicada.

Miri, l'any 2007 aquesta comunitat autònoma pràcticament tenia un dèficit zero, un dèficit controlat i un endeutament de 1.700 milions d'euros. És cert que a partir de 2009 hi ha una davallada forta d'ingressos i provoca un increment del dèficit, un dèficit que va arribar l'any 2010 i 2011 fins als 1.000 milions d'euros. El dèficit, aquesta diferència entre ingressos i despesa, s'ha de finançar, qualcú ha de pagar aquesta despesa addicional i o bé es fa a través dels bancs, o bé simplement es deixa de pagar, que és el que va passar en aquesta comunitat autònoma, quan ja el recurs al finançament era impossible perquè els bancs ja no donaven doblers, quan el recurs als mercats financers ja no era possible, es va començar a deixar de pagar i l'any 2011 ens vàrem trobar amb 4.500 milions d'euros de deute bancari i 1.400 milions d'euros de deute a proveïdors.

Aquesta situació s'ha de reconduir, és impossible continuar mantenint dèficits estructurals de 1.000 d'euros en aquesta comunitat autònoma, és impossible! I és impossible perquè no es pot finançar, ningú no ens deixarà doblers per poder finançar aquest dèficit, ningú! I per tant, l'única manera és reduir la despesa. Deia el Sr. Alorda que en el pressupost de 2010 es van reduir les despeses. Sí, però escolti, la liquidació final van ser 400 milions més, què m'importa a mi que el pressupost es redueixi si finalment la despesa augmenta per igual? És prioritària, per tant, l'estabilitat pressupostària. És prioritari controlar el dèficit, si no podem entendre açò, no podem entendre la gravíssima situació per la qual passa aquesta comunitat autònoma. Una situació gravíssima perquè hem de reconduir en molt poc temps tot un despropòsit duit en els darrers quatre anys. En molt poc temps hem de fer allò que vostès no varen saber fer durant els quatre anys que van governar.

I miri, deia el Sr. Boned que s'han acabat les polítiques de reactivació de l'economia. No és cert, aquest govern no només fa polítiques de contenció del dèficit, de reducció del dèficit i de control de la despesa, fa polítiques també de reactivació de l'economia i en continuarà fent i en farà moltes més i se'n presentaran més. El Pla d'internacionalització d'empreses, Llei de mesures tributàries, Llei general turística, a nivell dels consells insulars es modifiquen els PTI. S'estan fent mesures que reactivaran sense cap tipus de dubte l'economia. Ja sé que a vostès açò no els interessa, ja sé que vostès voldrien veure una economia aturada. Però aquest govern continuarà fent feina amb les dues línies, contenció de la despesa, reducció del dèficit i també, reactivació de l'economia.

L'estat del benestar que vostès ara defensen tant l'hem basat i dic hem perquè al final l'hem basat entre tots, sobre l'endeutament, i un estat del benestar basat en l'endeutament avui amb la crisi de deute que tenim, és inviable, és inviable, no es pot continuar amb aquest estat del benestar basat en l'endeutament! I, per tant, hem d'intentar reconduir la situació i crear un estat de benestar que sigui sòlid i sostenible al llarg del temps, perquè en cas contrari ens trobarem inevitablement en una situació de fallida tècnica.

Però passem a la proposició de llei que avui ens presenten. A mi m'agradaria analitzar-la en dos àmbits, en dos aspectes, des d'un punt de vista jurídic i des d'un punt de vista econòmic. Ja ho hem dit abans, des del punt de vista jurídic, crec que té aspectes molt dubtosos aquesta llei. Hem de pensar i hem de recordar que ja es va aprovar en un mateix disseny o molt similar, en el Parlament amb la Llei 12/1991, de 20 de desembre, es va aprovar una llei molt semblant a aquesta, on es regulava també l'impost i es deia el mateix, sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, i que es va aplicar fins a l'any 2000. I com molt bé deia el Sr. Alorda, va ser declarat inconstitucional per la Sentència 289/2000, de 30 de novembre. Aquest mateix impost que es va declarar inconstitucional l'any 2000, avui és l'impost que ens presenten. Ja ho veuen, és curiós.

Una altra qüestió, també dins dels aspectes jurídics, és que a pesar que és cert, ha canviat el marc legislatiu establert a la LOFCA, hi ha també una sèrie de qüestions que posen en risc la viabilitat jurídica d'aquest impost. Per exemple, la definició del fet imposable. La definició del fet imposable ja va ser declarada inconstitucional a la Sentència de la 289/2000 per part del Tribunal Constitucional. Però vostès continuen amb aquest mateix fet imposable. O, per exemple, la determinació de la base imposable, com a resultat de capitalitzar la mitjana dels ingressos bruts anuals al 40%, en comptes de determinar aquesta base imposable en funció de l'energia subministrada.

Fins i tot la possibilitat de sancionar al subjecte passiu per repercutir el tribut a la factura, podria anar en contra d'allò que preveu l'article 17 de la LOFCA, que només permet regular els elements essencials del tribut, però no un règim sancionador distint del que preveu la Llei general tributària. I tampoc no es té en compte la previsió legal recollida en els articles 17.4 i 18.5 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que estableixen la translació del cost, del peatge elèctric en el cas d'imposició de tributs locals o autonòmics en el sector.

Ja ho vam comentar quan vam debatre la Llei de mesures tributàries, que vostès també varen intentar colar-nos aquesta llei en aquella llei. Però hem de tenir present que la sentència d'inconstitucionalitat va produir importants perjudicis per a les finances públiques. L'any 2001 es varen haver de tornar prop de 54 milions d'euros, derivats de les devolucions que es varen haver de realitzar com a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat de l'impost sobre instal·lacions que incideixen sobre el medi ambient. Per tant, jo crec que des d'un punt de vista jurídic molt poc clara està la viabilitat d'aquest impost. Però és una qüestió fins i tot menor per a nosaltres. Jo crec que és molt més important l'aspecte i el punt de vista econòmic.

L'establiment d'un tribut que grava en definitiva el sector de producció i distribució d'electricitat, hidrocarburs, de comunicació telemàtica, de telefònica, generaria des del nostre punt de vista una translació del cost del tribut cap als consumidors finals, empreses i particulars. És cert que la llei en el seu article 20 preveu una sanció fixa de 300 euros per a cada factura en què es produeixi la repercussió de l'impost, però ja ho he dit abans, aquesta sanció podria anar en contra de l'article 17 de la LOFCA, on no es preveu un règim sancionador distint del que marca la Llei general tributària. Però és que a més, la normativa que regula el sector elèctric, la Llei 54/1997, deixa ben clar que la repercussió dels impostos locals i autonòmics, via preus, és totalment legal i viable en aquests sectors. Per tant, tot i que a la llei hi ha un règim sancionador, seria difícilment aplicable en aquesta comunitat autònoma. I per tant, hi hauria lògicament una translació de l'impost cap als ciutadans, cap a les empreses i cap als comerços.

Per tant, aquest és per a nosaltres el motiu principal per votar avui en contra d'aquesta proposta. L'aprovació d'aquest impost suposaria un augment generalitzat de preus en el consum d'aquests béns que generarien, a més, dos tipus d'efectes. D'una banda, incrementarien els costos de producció de béns i serveis, fent la nostra economia menys competitiva. I d'altra banda, tots els ciutadans de les Illes Balears veurien incrementats sense distinció els costos d'aquests tipus de béns, cosa que encara podria contreure més el consum de la resta de béns.

És curiós que des del Partit Socialista, des del PSM, sempre es digui que no volen impostos que perjudiquin als més dèbils, que vagin en contra dels més necessitats, escoltin, aquest impost que vostès avui ens presenten va en contra dels pensionistes, va en contra de les vídues, va en contra dels més necessitats, va en contra de totes les persones més dèbils d'aquesta societat. Aquest impost que vostès volen aplicar aniria en contra de totes aquestes persones, afectades ja prou per la crisi actual.

És curiós, per tant, que els partits de l'oposició, tan sensibles -diuen- amb aquells més necessitats i amb els que menys tenen, avui plantegin un impost que afectaria sense cap tipus de distinció tots els ciutadans d'aquestes illes. L'anterior conseller d'Hisenda, el Sr. Carles Manera, va aventurar..., avui en dia 20 milions, ell deia 18, no ve d'aquí, va dir que aquest impost recaptaria 18 milions d'euros. Són 18 milions d'euros que caurien damunt les esqueses i les butxaques dels habitants d'aquesta comunitat autònoma, dels que tenen i també i sobretot dels que no tenen.

Però, a més, en un moment en què és tan necessari impulsar els sectors econòmics, reactivar l'economia, ja que vostès diuen que no feim res per reactivar l'economia, és que vostès aplicant aquest impost anirien en contra precisament de la competitivitat de les nostres empreses, augmentarien els costos de les nostres empreses, de la nostra activitat econòmica. Un impost com aquest suposaria un minva en competitivitat, un nou entrebanc per a la nostra indústria, per al comerç, per a tota l'activitat empresarial de la nostra comunitat. Jo estic convençut que, precisament ara més que mai, hem de recórrer el camí contrari al que vostès ens volen dur. Ara el que hem de fer és donar facilitats, flexibilitzar normatives, donar nous incentius a les nostres empreses. Aquest és el camí que ja hem començat i que ja s'està aplicant en aquesta comunitat i que molt prest en veurem els fruits.

Per tant, podem compartir els motius que impulsen a presentar aquest nou impost, els podem compartir. A més, a nivell mediambiental que açò pot ajudar, em sembla molt bé. De fet, un impost molt similar ja el va aprovar el PP, no és que estiguem en contra de la filosofia d'aquest impost, però no podem compartir i molt manco en aquests moments, els efectes negatius que tindria sobre el nostre sector productiu, i més encara en moments tan delicats com són els actuals.

Crec sincerament que la música sona bé, però la lletra no rima. Aquest impost sona bé, la idea és bona, la filosofia és bona, però la plasmació pràctica tindria greus conseqüències sobre la nostra economia i afectaria molt greument els més dèbils i més necessitats de la nostra comunitat autònoma. Jo crec que en aquests moments, amb el Pla d'equilibri presentat aquest dilluns, tenim els ressorts suficients per poder complir amb els objectius de dèficit marcats de l'1,5% del PIB, crec que ja no seran necessàries altres mesures del calat d'aquest pla d'equilibri, un pla d'equilibri -recordem-ho- imprescindible per poder-nos acollir al mecanisme extraordinari de pagament a proveïdors. És a dir, si dilluns se va aprovar aquest pla d'equilibri és perquè vostès ens van deixar 1.400 milions d'euros de deutes a proveïdors. Aquesta és la realitat i per tant, hem de presentar un pla d'equilibri per ser creïbles, per ser creïbles que podrem tornar aquest préstec que farem per poder pagar als proveïdors.

Per tant, des del nostre punt de vista no donarem suport a aquesta iniciativa. Entenem que seria negatiu per als ciutadans d'aquestes illes i, per tant, el nostre vot serà contrari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No em dec haver explicat molt bé, Sr. Camps, perquè la meitat de la motivació d'aquest impost és el moment que vivim. N'hi pot haver una que tengui a veure amb la mateixa virtut de l'impost, d'allò que pretén, d'allò que cerca i dels ingressos que (...), però és que la urgència i la necessitat de dur-lo ara i dur-lo des de l'oposició, és perquè dilluns varen aprovar un paquet de mesures, perquè dos mesos n'havien aplicant un altre i perquè el Sr. Rajoy ens està dient que cada setmana ens en donarà un paquet. Això no ho puc llevar de l'equació, això forma part de l'equació.

Allò que estam discutint és, volem serveis i pressió fiscal europeus, o com que no volem una pressió fiscal europea, estam disposats a sacrificar els serveis europeus i convertir-los en africans? Aquest és el debat. Jo li dic, vull la pressió fiscal que té Alemanya, que no la tenim. I tenen raó els alemanys, hem d'aplicar una pressió fiscal com la del nord d'Europa. Per no fer-li por no li diré que jo la faria com l'escandinava, però aspiram a aquests serveis i és raonable i lògic que tinguem la pressió fiscal que tenen en aquestes zones, pressió fiscal en relació amb el PIB, no estic ni tan sols dient en relació amb l'euro, iguals, en relació amb el PIB. I nosaltres ens ho podríem permetre i molt, però tenim una sagnia econòmica i és que el nostre 27-30% que se'n va del nostre PIB cap allò públic s'ho queda l'Estat i aquí queda un 9%, és que la sagnia del PIB de les Illes Balears és espectacular, és insofrible! Però cerquem fórmules mentrestant.

Per cert, no em torni a cansar amb el tema de l'herència. Podem parlar de l'herència del Sr. Rotger a Inca, de Lluçmajor dels 21 milions, l'herència de Calvià, l'herència de Marratxí, l'herència de València, per què València ha adoptat totes aquestes mesures, Sr. Camps? Per què? En qualsevol cas d'allò que estam parlant, efectivament, i jo en això hi coincidesc, és d'una caiguda dels ingressos, per cert, una caiguda de la pressió fiscal efectiva, perquè com que els ingressos lligats al tema immobiliari, a la construcció, tant locals com autonòmics han caigut en picat o cerques alternatives, o fins i tot mantenint els mateixos impostos que teníem no hi arribes. Hem de renovar el sistema fiscal fins i tot per mantenir la pressió fiscal que teníem abans. I l'han de triar. I clar que sí que algú ho haurà de pagar, ja ho dèiem nosaltres, vostè ha dit "és que no podem anar tot el temps al finançament", i jo li deia no, hem d'anar cap a la pressió fiscal. I vostès deien "gastem, gastem" Vostès deien "gastem", miri el *Diari de Sessions*, n'està ple, com ho continuen negant!

I, efectivament, per ventura aquella crítica duríssima a què el 2010 baixava, la vàrem corregir amb els fets que no va arribar a baixar en la liquidació i per ventura qualche cosa s'ha de fer i nosaltres diguérem impostos, i vostès varen dir, no, impostos no. Ara sí. Curiosament tot allò que ens diu dels impostos de negatiu que podria tenir econòmicament aquest impost, la veritat és que jo ho aplicava a l'impost sobre la benzina i no acaba de veure la diferència de qui paga cada cosa i si les empreses hauran de pagar o no hauran de pagar, perquè aquest, com vostè mateix diu, com a mínim té una prevenció que intenta i es podrà fiscalitzar, que no es repercuteixi sobre el client final. L'altre és ben directe, ben damunt el client final.

Per cert, Extremadura té aquest impost, Telefónica acaba de pagar 5 milions d'euros del 2006 i 2007, sentència a Extremadura de Telefónica. Vostè creu que Telefónica té un preu per minut diferent a Extremadura i aquí?, no, sap qui paga aquest impost d'Extremadura?, nosaltres, nosaltres, nosaltres. O el posam tots, segons la seva teoria, no el paga Telefónica, el paguen els clients, quins clients?, tots els clients de Telefónica, *ergo* jo. Per tant, estam fent el *primo*, Sr. Camps. Per tant, o tots iguals en totes les qüestions, posem, per paga, beneficis, en tenen. Telefónica, sap quants de beneficis ha tengut?, sap quins beneficis han tingut les darreres empreses elèctriques de què parlam? No hi vull entrar, però quan un 1% dels beneficis d'ENDESA, 38 milions d'euros, van al consell d'administració en un any, quan el Sr. Entrecanales se'n du 9... 10 milions

d'euros d'indemnització per 18 mesos de feina, quan el sou del president d'IBERDROLA està en els 8 milions d'euros anuals, vostè creu que no hi ha marge, per intentar contribuir entre tots en aquests moments difícils que patim? Jo crec que sí, jo crec que sí, doncs no, ells diuen que els devem 20.000 milions d'euros de la tarifa. Bé, veurem com ho corregim això, veurem com ho corregim.

Els elements dubtosos jurídics que vostè ha posat, com que tampoc no li ha volgut posar massa més èmfasi, jo tampoc no hi insistiré. Jo dic que la LOFCA 2009 sí que dona aquest preu, aquest impost està vigent a Extremadura i es cobra, es cobra. Per cert, a Extremadura no l'han arribat a perdre mai perquè el 97 varen posar l'impost, va ser declarat inconstitucional, però ja l'havien posat el 2005, ja l'havien modificat i l'han continuat cobrat. Han hagut de tornar els d'uns anys, però han continuat cobrat, i jo dic que, en aquests moments amb la modificació de la LOFCA i amb el nou plantejament que fa l'impost, el canvia, Sr. Camps, el canvia, doncs que es pot justificar perfectament.

Per tant, que es varen haver de tornar els doblers, confio que no serà així, que es defensarà i, en tot cas, amb l'Estat podríem quedar cabals, poder-li dir... respecte del que ens deu. Recordo perfectament qui va pagar el 2001, el de l'impost, perquè acabàvem d'entrar, un govern progressista, Sr. Camps, que es va trobar amb la sentència, per tant... i a més el PSOE no l'havia votat, l'impost, perquè l'havia votat efectivament tota l'esquerra amb el PP tret del PSOE. Per tant, sí que record com va anar això i va ser una cosa que crec que, mira, havíem de brodar.

A una altra qüestió els convid -i acab, Sr. President-, canviïn el sistema, hem de cercar la corresponsabilitat fiscal, no es pot dir que tots els impostos autonòmics, cada dia, si no ho ha previst l'Estat específicament, com el cèntim sanitari, té l'amenaça del Constitucional, és que això no s'apropa... no hi ha a Suïssa, a un mínim estat federal amb una certa autonomia de govern, només tenim els impostos que ens deixa l'Estat.

Permetem-nos, a nosaltres mateixos, a dissenyar l'estat del benestar que volem i no aquesta constant amenaça. No tenen majoria? Canviïn la LOFCA. Si creu que és bo i positiu que hi pugui haver aquest marge de maniobra, doncs, modifiquin-la i no anirem amb l'ai al cor.

En qualsevol cas, creim que avui seria un gest que aniria molt més enllà de l'impost en si, si el PP acaba de veure que podria aprovar propostes per afrontar aquesta crisi tots plegats en aquesta cambra, crec que són els tipus de missatges que des de la ciutadania que està cansada de les baralles polítiques i tota aquesta mena d'esgrima que es fan a les preguntes anteriors. És una opinió, avui el president acaba de dir, el president del país!, acaba de dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, vagi acabant, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President, però és que ho trob greu. El president del país acaba de dir que la gent està cansada dels polítics, ho acaba de dir a IB3!, el president diu que la gent està cansada dels polítics!, i té raó! És una responsabilitat d'aquesta casa recuperar la fe en la política. Avui, aprovar una mesura per unanimitat, crec que contribuiria a recuperar aquesta fe.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Camps, he d'entendre que ha quedat clar que vostè no s'ha preocupat gaire per esbrinar a qui afecta realment la proposta impositiva que nosaltres deim o potser sí, o potser sí, ara vostè fa amb el cap així, potser sí i realment és cert que s'ha adonat a qui va dirigit aquest impost i quan ha descobert a qui, no li agrada. Per què no li agrada?, perquè afecta els seus, els de sempre, els que més tenen, els seus protegits, aquests, per això no li agrada a vostè. No és que afecti els més necessitats, com deia vostè, no, no, afecta els seus, aquells a qui vostès protegeixen, els que més tenen i per això no li agrada.

Miri, no sé com s'atreveix a parlar de la preocupació dels més necessitats, no sé com s'atreveix, perquè el primer que s'hauria de preguntar és si no tenen necessitats aquests alumnes que han d'anar amb bufandes i s'han d'abrigar amb flassades a l'escola perquè no tenen qui els pagui la calefacció. Potser s'hauria de preguntar si els malalts que són als passadissos esperant una habitació perquè vostès tanquen hospitals també són... és necessari que rebin aquest tracte per part seva. Tot això, vostè, per ventura s'ho hauria d'anar preguntant.

Diu que és preocupant que en la intervenció del grup de l'oposició, quan presentem una nova proposta impositiva, giri bàsicament a l'entorn del pla que vostè diu "d'equilibri" i jo li dic "nou pla de retallades", però miri, el preocupant no és que nosaltres parlem del pla de retallades, el preocupant és el pla de retallades en si!, que és un pla de retallades que va una altra vegada a recaure sobre els mateixos, que incideix en els mateixos problemes que tenia l'aprovació del seu pressupost, insuficient sense cap mena de dubte!, i que ara ho serà encara més!, però això, però això, a vostès no els preocupa.

Miri, m'ha dit que sí hi havia propostes efectives. Jo li dic que vostès no han fet ni una sola proposta efectiva i les que m'ha llegit, el resultat i la ineficàcia d'aquestes propostes són a la realitat i al carrer: l'economia pitjor, l'atur desbocat, les llistes més plenes que mai i tot desbordat. Aquest és el resultat de les seves propostes. El que diu vostè sí són propostes per reactivar l'economia, jo no ho veig.

A més, Sr. Camps, li diré una cosa, vostè en les seves propostes no és creïble. No és creïble, el seu partit no ho és, però vostè tampoc, perquè no és vostè el mateix que en seu parlamentària, tant aquí al plenari com a comissió, més d'una vegada va dir de tot i va dimonitzar les propostes que sortien de l'oposició perquè suposaven increment i augment d'imposts? És vostè, veritat? I és vostè el mateix que ara ve i defensa la seva pujada d'imposts? Però quina credibilitat té vostè? Cap, cap, Sr. Camps, cap.

(Alguns aplaudiments)

Em parla... jo crec que vostè no escolta, quan sortim els portaveus de l'oposició vostè no escolta, torna a parlar de l'ISQUIEMA, del seu temps, inconstitucional, declarat..., és cert, però, Sr. Camps, que les coses han canviat, que hauria de llegir el més antic i el més nou també. Miri, la LOFCA, article 6.3: "Els tributs que estableixen les comunitats autònomes no poden recaure sobre fets imposables gravats pels tributs locals -punt. Les comunitats autònomes poden establir i gestionar tributs sobre matèries que la legislació de règim local reservi a les corporacions locals". "Poden", senyor, "poden", Sr. Camps. Llegeixi-ho tot, no se'n vagi només a... es va declarar inconstitucional, ara què farem?, li ho ha dit el Sr. Alorda: a Extremadura també hi és i Extremadura ha guanyat el recurs que tenia interposat Telefónica i Telefónica ha de pagar! Escolti-ho tot, però el més preocupant és quan vostè diu que es varen haver de tornar 54 milions d'euros, miri, tal vegada més que preocupar-se per qüestions superades legalment com és aquest impost mediambiental s'hauria de preocupar per algunes propostes que han estat aprovades recentment per vostès i que s'estan aplicant.

Ha parlat del centim sanitari, injust sense cap mena de dubtes, però li diré una cosa, Sr. Camps, sap que el centim sanitari també pot arribar a ser de dubtosa legalitat? Ho sabia? Sap que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya té presentat un recurs sobre l'aplicació del centim sanitari? Sap que recentment, no fa encara un parell de mesos, aquest mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya fa elevar el recurs al Tribunal de Justícia de la Unió Europea i que de moment la Unió Europa el considera il·legal, aquest impost? Sap si això fos així finalment què és el que hauran de tornar vostès?, i, com calcularan el que hauran de tornar als afectats? Sr. Camps, no ho sap, veritat? És clar, és que no li importa, no li interessa, perquè així sí afecta realment els més necessitats, tots, no només els seus, els que ells protegeixen.

Per tant, Sr. Camps, reflexioni, facin alguna cosa i canviïn la política tributària que no ens du enlloc més que a l'autèntic desastre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

(Alguns aplaudiments)

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, mirin, si no arriba a canviar aquest govern, si el mes de juny no arriba a canviar aquest govern, avui -avui- la nostra economia seria semblant a la de molts països d'Àfrica.

(Petit aldarull)

La nostra economia sí que seria semblant a la de molts de països d'Àfrica. Una empresa que en quatre anys multiplica per tres el seu deute i deixa a deure 1.400 milions a proveïdors estaria en fallida en aquests moments. Estaria autènticament en fallida en aquests moments! Açò és el que vostès ens varen deixar a nosaltres, i nosaltres, evidentment, farem tot el possible per evitar aquesta fallida, farem tot el possible.

És comprensible que vostès no vulguin que els rallin de l'herència, és molt comprensible, és que l'herència que ens han deixat és catastròfica, és autènticament catastròfica! Qualsevol empresa -repetesc- ja hauria fet fallida.

(Remor de veus)

Mirin, mirin... l'objectiu...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

L'objectiu de dèficit d'1,5% per a enguany és matemàticament impossible aconseguir-lo només amb pujada d'imposts, matemàticament impossible. És impossible. Sr. Boned, Sr. Alorda, què farien vostès davant una comunitat autònoma amb 1.400 milions d'euros de deute a proveïdors que vénen cada dia que volen cobrar? Què farien vostès?

(Continua la remor de veus)

No, no, 1.400 milions d'euros de deute, amb 1.000 milions de dèficit -1.000 milions de dèficit- estructurals d'aquesta comunitat autònoma! Escoltin, escoltin...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...el que fa aquest govern és l'única -l'única- via possible per reconduir la situació que vostès ens han deixat, és l'única via possible. Vostès són autèntics professionals d'empobrir una societat.

(Continua la remor de veus i l'aldarull)

Han empobrit Balears, han empobrit Balears, sí senyor! I ara, ara feim tot el possible per reconduir aquesta situació. Escolti, si hi ha malalts enmig dels passadissos, si hi ha problemes de calefacció de col·legis és culpa de l'herència que hem rebut, és culpa de l'herència que hem rebut!

Escolti, si hi ha 1.400 milions d'euros de deute a proveïdors, alguns proveïdors deuen ser els que posen el butà o els que posen el gasoil a la calefacció, alguns deuen ser ells i vostès ja no pagaven des de l'any 2009! Hi ha factures de 2008, fins i tot! *Señores!* Haurien de tenir com a mínim una mica de vergonya abans de dir determinades coses que sentim en aquest plenari! Una mica de vergonya!

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Mirin, crec que la gravíssima situació que hem rebut i que encara tenim mereix menys demagògia per part seva, mereix menys demagògia per part seva. Crec que haurien de ser responsables tots. Vostès tenen una grandíssima responsabilitat, una grandíssima responsabilitat. La seva actitud davant pancartes fent manifestacions, determinades declaracions, no fan cap bé a la nostra comunitat. En aquests moments o tots estiram del mateix carro o, sincerament, la situació es pot complicar encara més. Per tant, vostès tenen una gran oportunitat.

Deia el Sr. Alorda que seria una gran notícia i seria molt bo que alguna proposta sortís de la unanimitat de tots, idò comencin. Comencin vostès, a mi em fa molta gràcia, és a dir, vostès no ens aproven res!, vostès estan en contra de tot!, vostè estan en contra de tot! Apliquin-se la medecina!, el que vostès demanen als altres, apliquin-s'ho també a vostès! Aprovin-nos alguna cosa! Anem junts en alguna cosa!

Mirin...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Així, així no anam aumon, vostès amb la pancarta, amb el xiulet, amb el megàfon i aquest govern, governant. Per fi, tenim un govern que governa, un govern que governa aquí en aquesta comunitat autònoma i un govern que governa a Madrid i es prenem decisions, dures i difícils, però es prenen perquè són l'única alternativa, perquè l'altra alternativa és deixar de pagar, l'altra alternativa és la fallida tècnica. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, passarem a votar en primera instància la Proposició de llei RGE núm. 5829/11. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 35 en contra; cap abstenció.

Ara, senyores diputades i senyors diputats, passam a votar la Proposició de llei RGE núm. 600/12. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 35 en contra.

Per la qual cosa queden rebutjades les dues proposicions de llei.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
